

IN

RUGACIUNEA

DE LAUDA ESTE O DINAMITA

Cum să primești răspuns la rugăciunile tale

de DON GOSSETT

TRADUCEREA DE DANIELA DOMAINSCHI

Marea majoritate a oamenilor nu realizează ce rezultate extraordinare pot obține dacă Îl laudă pe Domnul. Dar în ultima vreme tot mai mulți oameni au descoperit că își pot rezolva problemele prin laudă.

Prin lauda adevărată către Dumnezeu se deschid izvoare de putere pe care nici nu le-ai bănuț. Odată ce ai făcut această descoperire, lauda și închinarea vor deveni o experiență emoționantă care-ți va schimba întreaga atitudine față de viață.

Introducere

În călătoriile mele ca misionar evanghelist am slujit unor oameni care vorbeau alte limbi. Dar peste tot unde am fost, am aflat că există un cuvânt pe care îl înțeleg toți oamenii: cuvântul *Aleluia*.

Și ce minunat că Dumnezeu a făcut ca acest cuvânt să fie universal! Ce cuvânt înălțător! Ce optimism binecuvântat! Și ce putere de neimaginat se ascunde în acele silabe!

Cuvântul înseamnă simplu „*Lăudați pe Domnul*“. Și este un cuvânt care va predomina în vocabularul nostru în cer. Ioan spune în Apocalipsa 19.1: „*Am auzit în cer ca un glas puternic de mulțime multă care zicea: Aleluia!*“ Și din nou în versetul 4 Ioan spune: „*Și cei douăzeci și patru de bătrâni și cele patru făpturi vii s-au aruncat la pământ și s-au închinat lui Dumnezeu, care ședea pe scaunul de domnie. Și au zis: Amin! Aleluia!*“ Și încă o dată, în versetul 6, Ioan declară: „*Și am auzit ca un glas de mulțime multă, ca vuietul unor ape multe, ca bubuitul unor tunete puternice, care zicea: Aleluia!*“

Poate vei fi surprins citind în aceste pagini despre puterea laudei. Dar orice creștin trebuie să înțeleagă acest secret și să-l practice. Mă rog să fiți binecuvântați din belșug când veți răspunde provocării acestei cărți.

Don Gossett

Capitolul 1

Cum am descoperit puterea laudei

N-am fost crescut într-un cămin creștin și n-am știut nimic despre puterea laudei până m-am făcut mare. Am fost născut din nou într-o biserică baptistă, am fost chemat să predic ca baptist și mi-am început slujba de predicator în bisericile baptiste.

Soția mea a fost crescută într-un cămin pentecostal tradițional. Tatăl ei a fost mulți ani predicator pentecostal. Astfel noi proveneam din medii foarte diferite.

Eu eram baptist, iar soția mea pentecostală. Dar am trăit ani minunați împreună, completându-ne unul pe altul.

La câteva săptămâni după ce Joy și cu mine ne-am căsătorit, am avut o experiență prin care eul meu a fost zdrobit. Lucram pentru evanghelistul William Freeman ca redactor al revistei lui. Cunoscând importanța unei vieți pline de devotament, mă sculam în fiecare dimineață și mă rugam timp de o oră. Joy nu se ruga de obicei odată cu mine și întrucât apartamentul nostru era mic, fără să vrea, mă auzea.

„Dragul meu“, a zis într-o zi, „ți-aș sugera ca într-una din aceste dimineți să înregistrezi pe casetofon rugăciunea ta de o oră. Apoi în loc să treci prin toate rigorile acestei rugăciuni în fiecare dimineață, doar dai drumul la casetofon și-l lași să meargă“.

„Ce vrei să spui cu asta?“ am replicat, oarecum surprins.

„Dragul meu“, a zis ea cu blândețe, „n-aș vrea să te supăr, dar sincer îți spun, tu spui aceleași lucruri în fiecare dimineață exact în același fel și rugăciunea ta este doar o oră de repetiție“.

„Adevărat?“ am întrebat uimit. „Nu m-am gândit niciodată la asta“.

„Ei bine, ce ar fi să te gândești“, a replicat ea, întorcându-se la lucrul ei.

Câteva săptămâni mai târziu, în timpul rugăciunii noastre de seară pe care întotdeauna o aveam împreună, Joy a zis: „Dragul meu, Domnul a fost atât de bun cu noi, n-ai vrea să-L lăudăm în seara aceasta, în loc să-I facem cereri? Hai să-I mulțumim pentru toate binefacerile Lui față de noi“.

„Un întreg timp de rugăciune dedicat laudei?“ m-am gândit. „Nu cred că sunt pregătit pentru asta!“

Mai mult, însăși ideea de a-L lăuda pe Dumnezeu fără a-I cere nimic mă deranja, din punct de vedere teologic. Citisem foarte mult despre rugăciune și unul dintre autori, pe care îl admiram foarte mult, învăța că, în mod practic, rugăciunea este formată dintr-un singur element de bază: **cererea**. El învăța că atât lauda, cât și mulțumirea și cântarea sunt bune, dar ele nu sunt ca rugăciunea. Rugăciunea implică doar procesul simplu de a cere și a primi. Și iată soția mea îmi sugerează acum să petrec un întreg timp de rugăciune fără să cer nimic – ceea ce în mintea mea era echivalent cu a nu mă ruga!

„Nu, Joy“, am insistat. „Ne vom ruga. Lauda este foarte bună, dar noi trebuie să ne rugăm“.

„Dar, dragul meu“, a protestat ea, „nu este lauda către Dumnezeu tot una cu rugăciunea?“

„Nu, deloc“, am replicat. „Rugăciunea înseamnă cerere. Răspunsul la rugăciune înseamnă primire. Lauda este cu totul altceva“.

„Nu știu“, a spus ea cu îndoială. „Se pare totuși că noi nu-L lăudăm pe Dumnezeu aproape niciodată“.

„Joy, tu pur și simplu nu înțelegi“, am răspuns. De ce nu iei cartea aceea despre rugăciune din biblioteca mea și să citești capitolul despre cerere? Sunt sigur că te-ar ajuta“. Apoi, după o pauză de gândire, am spus: „Acum, hai să ne vedem de treabă și să începem să-I cerem lui Dumnezeu să ne dea ce avem nevoie“.

Eram foarte încăpățânat și ea s-a supus. Soția mea experimentase o minunată izbăvire de o suferință nervoasă chiar înainte să o întâlnesc. Timp de 11 luni lungi din tinerețea ei fusese chinuită de o depresie psihică și aceasta constituise o grea încercare pentru ea.

„Tu nu vei apuca să ajungi la 21 de ani“, o chinuia diavolul.

„Ce gând îngrozitor!“ își răspundea în sine ea, fără să realizeze sursa gândurilor ei.

„Da, vei muri“, îi spunea fără milă diavolul, „și încă foarte curând!“

Ea plângea întruna când îi veneau aceste gânduri chinuitoare, dar nimic din ce făcea nu le putea alunga. Își cumpăra hainele cu gândul că va muri în curând și poate rochia pe care și-o cumpărase va fi printre hainele ei de înmormântare. Partea cea mai incredibilă a abilității diavolului a fost că, pentru un timp, a făcut-o să creadă că Dumnezeu era Cel care îi spunea că va muri.

Accesele nocturne de depresie au devenit insuportabile. Se tot gândea că dacă avea să moară atât de curând, trebuie să stea trează și să profite din plin de ultimele clipe de viață care i-au mai rămas. Își petrecea nopțile făcând una sau alta. Într-un târziu, dându-și seama că trebuie să meargă la lucru dimineață, încerca să se odihnească puțin. Dar în momentul acela, când dorea cu înfrigurare să doarmă, își petrecea restul nopții întorcându-se de pe o parte pe alta, luptându-se adesea cu fiori reci și imaginații chinuitoare.

Timp de unsprezece luni a trăit ca într-un sac de plastic transparent. Vedea tot ce se întâmpla în jurul ei, dar ea era într-o altă lume. Din când în când oamenii o cercetau cu atenție, dar nu reușeau să-i înțeleagă temerile. Duminicile mergea la adunarea lui Dumnezeu unde tatăl ei era pastor și cânta la pian, dar inima ei nu era acolo. În timpul săptămânii încerca să-și ocupe tot timpul cu îndatoririle nesfârșite ale poziției de conducere pe care o avea într-un magazin. Dar oricât ar fi fost de ocupată, gândul obsedant îi stăruia în subconștient: „Vei muri în curând. Nu mai este mult ...“

Disperată, a început să studieze foarte atent Cuvântul lui Dumnezeu, căutând un răspuns la temerile ei. Spre marea ei bucurie, a aflat că Dumnezeu face pentru poporul Său multe promisiuni de viață lungă, precum și de împlinire a tuturor dorințelor noastre. Și cum dorința ei era să trăiască pentru a-I sluji Domnului, s-a simțit mai încurajată.

„Dar dacă aceste gânduri despre moarte vin de fapt de la Duhul Sfânt“ s-a întrebat. „Dacă Dumnezeu încearcă să mă înștiințeze?“ Astfel a început să oscileze. Cât timp privea la Cuvântul lui Dumnezeu, avea pace. Dar când lăsa ca atenția să i se îndrepte spre vechile temeri, nimic nu-i mai putea reda pacea decât tranchilizantele pe care începuse să le folosească.

„Dacă măcar aș fi sigură că aceste gânduri despre moarte nu sunt de la Dumnezeu!“ se gândea. Dar apoi i-a apărut foarte clar într-o zi că Dumnezeu nu i-ar vorbi niciodată prin Duhul Sfânt despre ceva care contrazice Cuvântul Său. Și *Cuvântul spunea* foarte clar că partea ei era o viață lungă și îmbelșugată. *Diavolul* este cel care vine să ucidă, să fure și să distrugă!

Treptat, pe măsură ce Cuvântul lui Dumnezeu își făcea lucrarea, Joy a început să se simtă liberă – nu tot timpul – dar ori de câte ori se dăruia cu toată inima Cuvântului

lui Dumnezeu. În timpul acela, s-a surprins lăudându-L pe Dumnezeu din ce în ce mai mult. Și cu cât Îl lăuda mai mult, cu atât experimenta o mai mare victorie.

Ultima depresie pe care a avut-o a fost într-o duminică seară de Paști. Bunica ei venise să viziteze familia cu acea ocazie. Paștele era întotdeauna o zi foarte plină pentru familia lui Joy și în mijlocul agitației generale nimeni n-a observat că Joy trecea din nou printr-un moment de întuneric.

Când au plecat cu toții la adunare în seara aceea, Joy era foarte deprimată. A cântat la pian ca de obicei. Și când a început să cânte corul, ea a cântat mai frumos ca niciodată. Dar înăuntrul ei era la limita rezistenței.

„O, Dumnezeule“, a strigat în sinea ei, în timp ce în mod mecanic apăsa clapele pianului, „nu mai pot! Am făcut tot ce am știut să fac. M-am rugat. Am postit. Nu mai pot să suport un alt serviciu ca acesta – nici o altă zi de muncă! E prea mult, Doamne!“

Îndată ce a terminat de cântat la instrumentul ei, s-a așezat lângă bunica ei.

„Bunico, vrei să mergi cu mine acasă?“ a șoptit. „Mi-e foarte rău“. Dându-și seama că Joy era foarte tulburată, a consimțit să meargă. Așa că au ieșit amândouă din biserică în vârful picioarelor și au mers un bloc și jumătate până la casa pastorului.

Cum au intrat în casă, Joy a fugit în camera ei și s-a aruncat pe pat, plângând din străfundul inimii ei până n-a mai avut lacrimi. Bunica, înțelegând că Joy dorea să fie singură, a rămas în sufragerie și se ruga în tăcere.

În timp ce Joy stătea acolo, vărsându-și inima înaintea lui Dumnezeu, Duhul Sfânt i-a spus din nou să înceapă să-L laude pe Dumnezeu. Ea a înțeles că era un moment crucial, când Domnul îi cerea să se dăruiască o dată pentru totdeauna unei vieți de laudă. Aceasta era singura ei ieșire.

„Iată-mă, Doamne!“ a strigat. „Mă dăruiesc Ție!“ Și din adâncul ființei ei a țâșnit un șuvoi puternic de laudă către Dumnezeu.

Din noaptea aceea Joy a fost eliberată. Nu mai era nevoie de tranchilizante. Ori de câte ori venea un nor de depresie, lauda către Domnul alunga complet acele duhuri de întuneric și apăsare.

Așa că nu era de mirare că tânăra mea mireasă iubea lauda către Domnul. Și nu era de mirare că-i venea greu să înțeleagă ciudatele mele idei cu privire la distincția ce trebuia făcută între rugăciune și laudă.

Împărtășind cu mine din când în când din experiențele ei, în cele din urmă adevărul cu privire la puterea laudei a început să pătrundă în duhul meu. M-am pomenit întorcându-mă iarăși și iarăși la Biblie pentru a vedea dacă ceea ce spunea ea era adevărat. Cu cât cercetam mai mult, cu atât eram mai copleșit de bogăția învățăturii biblice despre importanța laudei. În sfârșit, am fost de acord să folosim o parte din timpul nostru de rugăciune pentru a-L lăuda pe Dumnezeu. Și, în mod uimitor, am descoperit mai multe binecuvântări, mai multă bucurie și ni s-au întâmplat mai multe lucruri minunate din momentul în care am început să-L lăudăm pe Dumnezeu împreună.

Curând am aflat că rugăciunea și lauda sunt cele două aripi ale puterii spirituale. Nu există nici un conflict între ele. „În orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri“, declara Pavel în Filipeni 4.6. De asemeni, „stăruieți în rugăciune, vegheați în ea cu mulțumiri“ (Coloseni 4.2). Deci pe măsură ce mi-am deschis inima pentru Cuvânt, am început încet-încet să lepăd prejudecățile mele împotriva laudei și am descoperit lucrări mari ale lui Dumnezeu în viața mea.

Am întâlnit acest text important: „Totuși Tu ești Cel Sfânt, Tu care locuiești în mijlocul laudelor lui Israel“ (Psalmul 22.3).

Domnul locuiește în mijlocul laudelor noastre. Aceasta înseamnă că Domnul Se manifestă atunci când Îl lăudăm. Cuvântul „locuiește“ înseamnă „trăiește în, stă în“. Aceasta a fost o revelație pentru inima mea – că Dumnezeu cel Atotputernic locuiește în, trăiește în, Se manifestă în laudele noastre. Voi mulțumi întotdeauna lui Dumnezeu că S-a folosit de scumpa mea mireasă ca să mă conducă spre acest principiu al laudei. Acum, după mulți ani, Domnul a păstrat sănătatea psihică a soției mele. Ea a născut cinci copii sănătoși, a pierdut două sarcini, dar nervii ei au rămas tari și sănătoși. Ori de câte ori Satan căuta s-o facă să sufere, noi făceam apel cu curaj la puterea laudei și Dumnezeu răspundea, vindecându-i nervii.

Am spus adesea că nimeni care practică puterea laudei nu va ajunge vreodată la epuizare nervoasă. De ce? Pentru că Dumnezeu locuiește în mijlocul laudelor noastre și, unde lucrează Dumnezeu, nici o stare nervoasă nu poate învinge. Frica, îngrijorarea, întristarea, frustrarea – toți acești factori negativi care conduc la epuizare nervoasă sunt înfrânți prin bucuria laudei către Dumnezeu.

Lauda se armonizează atât de bine cu ceea ce așteaptă Dumnezeu de la noi, încât puterea ei face ca viețile noastre să fie înmiresmate cu tot ce este mai bun în cer.

Capitolul 2

Să-L lăudăm pe Dumnezeu neîncetat

Una din primele mele experiențe în ce privește puterea laudei a avut loc în primul nostru an de căsnicie. Conduceam spre coasta de vest, când s-a stricat motorul mașinii. Eram în munți. După un timp a trecut pe acolo un om care era mecanic și m-am gândit că el ar putea să pornească mașina. După mult efort, el a renunțat. S-a oferit totuși să împingă mașina în speranța că va porni motorul.

După câteva mile de împins la deal, a claxonat și m-a scos de pe autostradă. Mi-a explicat că nu mai putea să mă împingă, pentru că mașina lui s-a încins. Apoi s-a oferit să trimită o echipă de service care să mă remorcheze până la un garaj. Întrebându-l, am aflat că era la patruzeci și cinci de mile de cel mai apropiat oraș și că serviciul de remorcare costa 2\$. Asta făcea în total 90\$ și eu mai aveam doar 15\$.

I-am mulțumit omului pentru eforturile lui, dar i-am spus că eu și soția mea trebuie să găsim altă soluție la dilema noastră.

Această „altă soluție“ era să ne întoarcem către Domnul. Ne-am scos Bibliile și am început să citim. După aproximativ cincisprezece minute de citire a Bibliei în acel loc singuratic din munți, Cuvântul ne-a inspirat credința să-I cerem lui Dumnezeu o minune.

I-am cerut lui Dumnezeu cu toată inima să Se ocupe de motorul mort. N-am să uit niciodată emoțiile pe care le-am avut când am răsucit cheia de contact, am apăsat pe accelerator și motorul a pornit imediat. Ce fericit eram când am urcat muntele acela cu cincizeci de mile pe oră!

Îl lăudam pe Dumnezeu cu voce tare când, deodată, motorul a început să tușească și să moară din nou. Când a început să moară, au murit și laudele mele.

Soția mea mi-a spus încet: „Dragul meu, e ușor să-L lauzi pe Dumnezeu când totul merge bine; ce ar fi să aducem lauda către Dumnezeu ca jertfă?“

Am tras mașina pe dreapta și L-am rugat pe Dumnezeu să mă ierte pentru păcatul inconsecvenței: să-L laud pe Dumnezeu când mașina merge bine și să încetez să-L mai laud când mașina s-a oprit din nou.

După ce am jertfit laude către Dumnezeu un timp, ne-am continuat călătoria. În timpul ultimelor 450 de mile până la destinația noastră, motorul s-a mai oprit de câteva ori, dar L-am lăudat pe Dumnezeu tot mai tare și am reușit să ajungem cu bine în noaptea aceea. Este putere în laudă.

Aceasta nu înseamnă că orice ni se întâmplă este de la Dumnezeu; ci înseamnă pur și simplu că noi Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru siguranța că oricare ar fi problema, El are soluția. Aleluia!

Cu cât experimentam mai mult puterea laudei, cu atât cercetam mai adânc Scriptura să văd ce mai puteam găsi referitor la acest subiect.

Într-o zi, pe când stăteam la biroul meu, am dat peste un verset din Evrei 13.15 care mi-a atras atenția: „*Prin El, să aducem întotdeauna lui Dumnezeu o jertfă de laudă, adică, rodul buzelor care mărturisesc Numele Lui*“.

„Cum poate cineva să-L laude pe Dumnezeu **întotdeauna**?“ m-am întrebat cu nedumerire. „Înțeleg că este bine să-L lăudăm pe Dumnezeu, dar desigur nu tot timpul!“

Știind că cea mai bună cale de a interpreta un anumit verset din Scriptură este să-i studiezi contextul, am început să mă gândesc la mesajul principal al cărții Evreilor. Mi-am amintit de numeroasele contraste pe care autorul le scoate în evidență între preoția și jertfele din Vechiul și din Noul Testament. Cu privire la aceste lucruri, promisiunile lui Dumnezeu prin Domnul Isus Hristos sunt **mai bune** decât vechiul legământ.

Îmbunătățirea era evidentă în special în ce privește jertfele. În timp ce fumul arderilor de tot din Vechiul Testament se înălța neîncetat de pe altar, acum, în perioada Noului Testament, jertfa unică a Domnului Isus face inutile toate celelalte jertfe.

„Dar, stați puțin!“ am spus. „Este doar **un adevăr parțial** să spui că Dumnezeu nu mai cere jertfe. În adevăr, El nu mai cere jertfe pentru păcat, dar **cere** jertfe de **laudă**. Aceasta spune aici: „...*să aducem întotdeauna lui Dumnezeu o jertfă de laudă*“. Am ezitat un moment înainte să citesc cuvântul: „... **întotdeauna**“.

Gândindu-mă că poate, cine știe, s-ar putea să fie o greșeală de traducere aici, am decis să caut și alte pasaje care ar putea arunca o lumină asupra acestui subiect. Și am găsit Psalmul 34.1: „*Voi binecuvânta pe Domnul în orice vreme; lauda Lui va fi întotdeauna în gura mea*“.

Aici este și mai clar decât la Evrei 13.15! Și dacă David Îl binecuvânta și Îl lăuda pe Dumnezeu în orice vreme în zilele Vechiului Testament, atunci eu de ce n-aș face la fel? De ce să nu-L laud pe Dumnezeu mai mult decât acum?“

„Fii atent!“ m-a avertizat o altă voce. „Doar nu vrei să devii fanatic, nu?“

Imediat mi-am amintit de câțiva prieteni creștini pe care îi cunoșteam și care Îl lăudau tot timpul pe Dumnezeu fără să se ascundă. Când îi întâlneai pe stradă, primul lucru pe care îl spuneau era: „Lăudați pe Domnul!“ Îl spuneau chiar și în restaurant sau la bancă și nu-mi plăcea să fiu văzut împreună cu ei.

Dar apoi am început să-mi spun: „Dar a-L lăuda pe Domnul prea mult nu este problema mea; problema mea este că nu-L laud **destul**!“

„Mmmm, nu știu ce să zic acum“, a replicat cealaltă voce. „Tu Îl lauzi pe Dumnezeu mult mai mult decât marea majoritate a oamenilor“.

„Dar nu asta este ideea!“ am insistat. „Dumnezeu spune aici să aducem jertfa de laudă **întotdeauna**, nu doar din când în când“.

Mi-am înclinat scaunul în spate pe două picioare și am stat și m-am gândit puțin. Și, credeți-mă, aveam la ce să mă gândesc! Dumnezeu îmi spunea că dorea ca eu să trăiesc **o viață de laudă**. El dorea ca eu să-L laud când conduc sau când completez

formularele de impozit, când duc gunoiul sau când fac baie, în vremuri bune sau rele. Oricând. Tot timpul.

„Foarte bine, Doamne“, am spus în sfârșit. „Dacă aceasta dorești, cine sunt eu să zic nu?“ Și am făcut un legământ cu Dumnezeu atunci și acolo, că voi începe să-L laud **în toate lucrurile**.

A fost un mare pas înainte, deși nu pot să spun că am înțeles perfect misterul laudei și de ce a dezlănțuit o putere așa de mare în viața mea. Abia mai târziu a început să-mi fie mai clar.

Într-o zi am fost atras din nou de Evrei 13.15. Pe când îl citeam, am observat că scriitorul definea lauda ca fiind „**rodul buzelor care mărturisesc Numele Lui**“. Mi-a atras atenția cuvântul „rod“. Mi-am amintit cum spunea Domnul Isus: „*Dacă aduceți mult rod, prin aceasta Tatăl meu va fi glorificat*“ (Ioan 15.8). Deși sunt multe căi prin care putem aduce rod ca și creștini, iată aici o cale sigură: prin rodul buzelor care mărturisesc Numele Lui. Ori de câte ori mulțumim și-L lăudăm pe Domnul, purtăm rod. Cu cât Îl lăudăm mai mult, cu atât purtăm mai mult rod. Cu cât purtăm mai mult rod, cu atât mai mult este glorificat Tatăl! Și cu cât este mai mult glorificat Tatăl, cu atât se manifestă mai mult puterea Sa.

Un alt termen care m-a interesat din pasajul din Evrei a fost cuvântul „jertfă“. Trebuie să-I oferim lui Dumnezeu jertfa de laudă. Aceasta ne sugerează că nu trebuie să-L lăudăm pe Dumnezeu numai când totul merge bine. Trebuie să-L lăudăm neîncetat. Chiar și atunci când nu suntem dispuși, trebuie **să jertfim laudă**.

Aceasta dorește Dumnezeu. Când circumstanțele sunt triste, jertfește laudă. Când boala lovește trupul nostru și puterea noastră este redusă la zero, jertfește laudă.

Mi-am dat seama că tocmai găsisem un adevăr cheie al Bibliei. Dumnezeu ne poruncește să-I oferim jertfa de laudă **neîncetat**. Lauda nu este opțională pentru creștini. Dumnezeu o așteaptă de la noi. A așteptat-o de la mine. Nu I-am făcut nici o favoare lui Dumnezeu lăudându-L, ci pur și simplu L-am ascultat.

Uneori întâmpinăm obiecții din partea oamenilor, că lauda este fanatică, emoțională, sau nepotrivită. Dar noi nu oferim lauda ca să plăcem oamenilor. Noi știm că „*cine aduce mulțumiri ca jertfă, acela Mă glorifică*“ (Psalmul 50.23). Laudele noastre întotdeauna Îl glorifică pe Domnul.

Desigur, este posibil să oferi laudă în mod nesincer, mecanic. Dar lauda adevărată, din inimă către Dumnezeu întotdeauna Îl glorifică pe El.

Și nu este suficient să spui: „Eu Îl laud pe Domnul în inima mea“. Acesta este un lucru bun. Dar Dumnezeu dorește să folosim glasurile noastre pentru a-L lăuda. „*Binecuvântați, popoare, pe Dumnezeul nostru! Faceți să răsună lauda Lui!*“ (Psalmul 66.8).

Pentru aplicația practică:

Iată un plan simplu de zece puncte cu suport scripturistic, care vă va fi un ajutor practic pentru a învăța cum să-L lăudați pe Dumnezeu tot timpul. Vă recomand să memorați acest material informativ și să-L redați cu voce tare când vă simțiți deprimat, descurajat sau indiferent. Apoi acționați conform instrucțiunilor din Scriptură și victoria va fi a voastră!

1. Porunca lui Dumnezeu pentru creștinii Noului Testament: „*Prin El, să aducem întotdeauna lui Dumnezeu o jertfă de laudă, adică, rodul buzelor care mărturisesc Numele Lui*“ (Evrei 13.15).
2. Jurământul lui David, omul după inima lui Dumnezeu: „*Voi binecuvânta pe Domnul în orice vreme; lauda Lui va fi întotdeauna în gura mea*“ (Psalmul 34.1).

3. Practica primilor creștini: „*Și tot timpul stăteau în templu și laudau și binecuvântau pe Dumnezeu*“ (Luca 24.53).
4. Voia lui Dumnezeu pentru orice creștin: „*Mulțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile; căci aceasta este voia lui Dumnezeu, în Hristos Isus, cu privire la voi*“ (1 Tes. 5.18).
5. O dovadă vitală a vieții adevărate pline de Duhul Sfânt: „... *fiți plini de Duh.... Mulțumiți întotdeauna lui Dumnezeu Tatăl pentru toate lucrurile, în Numele Domnului nostru Isus Hristos*“ (Efes. 5.18, 20).
6. Funcția principală a preoției imperiale: „*Voi însă sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor pe care Dumnezeu Și l-a câștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui care v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată*“ (1 Petru 2.9).
7. Felul în care cei ce cred în Biblie încep orice strângere: „*Intrați cu laude pe porțile Lui, intrați cu cântări în curțile Lui! Lăudați-L și binecuvântați-I Numele!*“ (Psalmul 100.4).
8. Un mesaj demn de luat în seamă de la tron: „*Și din scaunul de domnie a ieșit un glas care zicea: «Lăudați pe Dumnezeul nostru, toți robii Lui, voi care vă temeți de El, mici și mari!»*“ (Apoc. 19.5).
9. Obligația creștinului cât timp are suflare: „*Tot ce are suflare, să-L laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul!*“ (Psalmul 150.6).
10. Un obicei ce trebuie practicat toată ziua: „*De la răsăritul soarelui până la apusul lui, fie Numele Domnului laudat!*“ (Psalmul 113.3).

Capitolul 3

Când nu mai merge nimic, încearcă lauda

Am fost invitat să vorbesc unei biserici care trecuse prin încercări mari. Satan asaltase acea biserică cu confuzie, dezbinare și înfrângere. Înainte de serviciul de dimineață, câțiva oameni mi-au vorbit despre marea îngrijorare a inimii lor cu privire la biserica lor.

„N-a fost mântuit nici un suflet în biserica noastră de mai bine de un an“, mi-a spus o doamnă.

Un altul a spus: „Serviciile noastre sunt lipsite de viață și de rod“.

„Tinerii noștri sunt indiferenți față de Evanghelie și de lucrările Duhului Sfânt“, a declarat un creștin mai în vârstă.

Apoi toți acești oameni mi-au spus cum s-au rugat și au strigat către Dumnezeu ca să facă o trezire în biserica lor. Cineva a spus că au mijlocit pentru această problemă timp de aproape doi ani, dar fără rezultat.

În acea dimineață am predicat despre „Confirmarea promisiunilor lui Dumnezeu prin laudă“. Am amintit acelui grup de oameni sinceri că promisiunile lui Dumnezeu sunt „*da și amin în Hristos Isus*“. I-am asigurat că nu era voia Tatălui lor ceresc să fie mereu înfrânți.

Când am ajuns la sfârșitul mesajului meu, am împărtășit cu ei acest verset: „*Stăruiiți în rugăciune, vegheați în ea cu mulțumiri*“ (Coloseni 4.2). Le-am spus că este bine să se roage în continuare pentru nevoile lor, dar că acum este timpul să primească răspunsul, oferind mulțumiri pentru garanțiile lui Dumnezeu de binecuvântare, de mântuire a sufletelor și de trezire.

I-am invitat pe toți să mi se alăture într-o rugăciune fierbinte, după Matei 18.19: „dacă doi dintre voi se învoiesc pe pământ să ceară un lucru oarecare, le va fi dat de Tatăl meu care este în ceruri“. Ne-am învoit în rugăciune că Tatăl va lucra prin Duhul Său ca să mântuiască suflete în seara aceea! Apoi ne-am învoit pentru o reînsoțire spirituală a oamenilor.

De asemenea i-am încurajat pe toți să primească împreună cu mine Marcu 11.24: „orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea“. Am cerut să fie mântuite suflete, ca Dumnezeu să ne binecuvânteze cu manifestarea prezenței Sale. Așa că am spus oamenilor SĂ CREADĂ că am primit acele lucruri și să-I mulțumească lui Dumnezeu că le avem. Prin credință, lucrurile cerute erau ale noastre!

I-am încurajat pe toți să ridice mâinile împreună cu mine într-un act de credință și să-I mulțumească lui Dumnezeu pentru garantarea lucrurilor pe care tocmai le cerusem și pentru care ei se rugaseră atâta timp.

Apoi am citit din nou Coloseni 4.2, accentuând ultima parte, „vegheați în ea cu mulțumiri“.

„Fraților“, am spus, „în după-amiaza aceasta doresc ca voi să vegheați cu mulțumiri, așa cum ne poruncește Cuvântul. Când vă gândiți la serviciul din seara aceasta, priviți în sus și mulțumiți lui Dumnezeu pentru mântuirea sufletelor, pentru vindecarea bolnavilor, pentru binecuvântare și pentru împlinirea nevoilor voastre“.

Oamenii erau nerăbdători să iasă și să facă lucrul acesta: *Să vegheze cu mulțumiri!*

Mulți dintre ei mi-au spus mai târziu în seara aceea cum reușiseră să facă acest lucru. O doamnă a spus: „De obicei, în timpul după-amiezii, plângeam pentru biserica noastră și îl imploram pe Dumnezeu să intervină. Dar în după-amiaza aceasta, în loc să fiu neliniștită cu privire la strângerea noastră, inima mea a fost liniștită și tare și L-a laudat pe Domnul. Am vegheat cu mulțumiri“.

Și Dumnezeu care veghează asupra Cuvântului Său ca să-l îplinească, ne-a răspuns în seara aceea.

Chiar înainte să se termine serviciul principal, doi tineri au fost convinși de păcatele lor și de nevoia lor de Domnul Hristos, chiar la serviciul pentru tineri, înainte de adunarea de evanghelizare. Amândoi L-au primit pe Hristos!

Alți șase au fost convertiți la serviciul de evanghelizare când am predicat. Ce bucurie a fost în seara aceea, după ce opt suflete au fost născute din nou! Domnul a confirmat Cuvântul Său cu semnele care au urmat și toți cei prezenți au fost binecuvântați din belșug.

Toți au fost de acord că vegherea noastră cu mulțumiri a făcut să se producă aceste manifestări cerești. Da, putem să ne rugăm și iar să ne rugăm, dar trebuie să credem Cuvântul lui Dumnezeu. Prin mulțumiri LUĂM ceea ce El ne-a dat. Aleluia!

Ce se-ntâmplă cu nevoile tale? Ai cerut, și te-ai rugat, și L-ai implorat pe Dumnezeu? Acum este timpul să începi să aduci mulțumiri prin credință pentru ceea ce Dumnezeu ți-a promis.

Te sfătuiesc să te dedici „vegheții cu mulțumiri“. Cu siguranță că te-ai rugat destul. Mulțumesc lui Dumnezeu că face exact ceea ce promite să facă și te asigur că Dumnezeu va răspunde.

„Tu ești Cel Sfânt și Tu locuiești în mijlocul laudelor lui Israel“ (Psalmul 22.3).

În 1955, s-au organizat adunări de evanghelizare la o biserică din Willamina, Oregon. Pastorul Harry Olsen m-a rugat să vorbesc întregului grup adunat în sala principală a bisericii, pentru că erau mulți nemântuiți printre ei.

La timpul hotărât, am vorbit oamenilor despre Domnul Isus Hristos, despre mântuire, despre cer, despre iad și despre alte subiecte. Am făcut o invitație fermă

pentru cei nemântuiți să-L primească pe Domnul Hristos în acea dimineață. Am cântat „Așa cum sunt“ și așteptam să vină păcătoșii la Domnul Hristos. Dar nimeni n-a răspuns.

Am făcut apel din nou, prezentând Evanghelia cu toată puterea, am cântat „Încet și tandru Isus cheamă“. Din nou, spre marea mea dezamăgire, nimeni n-a venit în față să-L primească pe Domnul Hristos ca Mântuitor personal.

Știam că erau mulți care aveau nevoie de Domnul Hristos și am refuzat să accept eșecul acelei invitații. Așa că le-am vorbit despre dragostea lui Dumnezeu, despre harul Domnului Isus și despre chemarea Duhului Sfânt pentru ei, în ziua aceea. Am cântat o altă invitație și am stat acolo uimit peste măsură de lipsa de răspuns.

M-am plecat în tăcere pentru rugăciune, cerând Duhului Sfânt călăuzire. Deodată mi-a trecut prin minte acest verset: „*Tu ești Cel Sfânt și Tu locuiești în mijlocul laudelor lui Israel*“ (Psalmul 22.3).

Cu această călăuzire a Duhului Sfânt, am cerut fiecărui creștin din audiență să mi se alătore pentru a oferi o laudă vocală Domnului. La început mulți creștini au ezitat să-L laude pe Domnul, cu așa mulți vizitatori în biserică. Dar eu am continuat să conduc oamenii în această minunată jertfă de laudă care-I place foarte mult Domnului.

De fapt, adevăratul duh de laudă nu-i îndepărtează pe oameni, ci îi atrage. În Fapte 2.47 creștinii Îl „*lăudau pe Dumnezeu și erau plăcuți înaintea întregului popor. Și Domnul adăuga în fiecare zi la numărul lor pe cei ce erau mântuiți*“. Oamenii vor să vadă realitate în Hristos. Ei nu doresc o tradiție moartă sau o formalitate lipsită de valoare. Când Îl lăudăm pe Domnul, nu facem ceva neplăcut sau nepotrivit. Laudele către Domnul sunt frumoase, în armonie cu cerul și plăcute lui Dumnezeu.

În timp ce-L lăudam pe Domnul în dimineața aceea, Duhul lui Dumnezeu a plutit peste serviciul acela în mare putere. Deodată, fără alt apel din partea mea, oamenii nemântuiți au început să vină la Hristos. Bărbați, femei, tineri au venit la Domnul Isus pentru mântuire. Lacrimile curgeau pe fețele păcătoșilor în timp ce veneau în față.

M-am dat înapoi uimit de ceea ce vedeam. Dumnezeu locuia în mijlocul nostru ca răspuns la laudele noastre și sufletele au fost mântuite – multe din ele.

La sfârșitul acelei invitații glorioase, am numărat mai mult de douăzeci de oameni care Îl primiseră cu bucurie pe Domnul Hristos în acea dimineață.

Este bine să-L lăudăm pe Domnul întotdeauna. „*Cine aduce mulțumiri ca jertfă, acela Mă glorifică*“ (Psalmul 50.23). Ori de câte ori Îl lăudăm, glorificăm Numele Său.

Cineva a întrebat: „Dar ce părere aveți de versetul care zice că toate lucrurile trebuie să fie făcute cuviincios și cu rânduială?“ Este vorba de 1 Corinteni 14.40. Toate lucrurile în închinare trebuie să fie făcute cuviincios și cu rânduială.

Dar spuneți-mi, vă rog, este ceva în neorânduială când Îl lăudăm pe Dumnezeu? **Lauda este porunca lui Dumnezeu.** Porunca omului în închinarea religioasă poate fi ceremonialul, ritualurile, formalul. Dar porunca lui Dumnezeu este demnitate, viață și libertate. Nu există nimic nedemn în lauda către Domnul, nici necuviincios.

Când nu mai merge nimic, lauda învinge. Convingerea omenească, implorarea cu lacrimi și toate celelalte adesea nu reușesc să producă rezultatele așteptate. Dar lauda reușește întotdeauna să ne aducă răspunsul lui Dumnezeu la nevoile și situațiile noastre.

De ce învinge lauda? Pentru că Dumnezeu locuiește în mijlocul laudelor noastre. Rețineți: lauda este limbajul credinței, și credința este victoria.

Dacă ești bolnav, laudă-L pe Domnul, spunând: „Prin rănile Lui sunt vindecate“. Nu poți să spui de zece ori „Lăudat să fie Domnul“, fără să apară un zâmbet pe fața ta

și fără să se schimbe împrejurările. Foarte mulți oameni au fost vindecați când L-au lăudat pe Domnul.

Dr. John Lucas, Senior, slujitor veteran timp de mulți ani în Canada, are acum peste nouăzeci de ani și este în continuare tare pentru Domnul său. L-am întrebat pe fratele Lucas care este secretul? „Motivul pentru care Dumnezeu m-a ținut cu sănătate până acum este că Îl laud pe Domnul des. Da, lauda Domnului este motivul pentru care m-am bucurat de aceste binefaceri din partea Lui“, mi-a spus pastorul Lucas.

Este uneori caracteristic bătrânilor să devină îmbufnați și plângăcioși la vârstă înaintată. Dar am întâlnit mulți creștini bătrâni care au învățat, ca pastorul Lucas din Calgary, Alberta, să-L laude pe Domnul; și Dumnezeu îi ține veseli și sclipitori pentru El.

Deseori când predic despre binecuvântările laudei, accentuez beneficiile imense pe care le au cei care Îl laudă pe Domnul zilnic. Și cum beneficiile laudei sunt foarte mari, greșim ținta dacă Îl lăudăm numai pentru beneficii.

Eu Îl laud pe Domnul pentru că cred în laudă. Cuvântul lui Dumnezeu abundă de versete care mă cheamă să-L laud pe Domnul.

Cred că este un lucru bun să-L lăudăm pe Domnul des. Cred că lui Dumnezeu Îi sunt foarte plăcute laudele noastre.

Cred că sunt în centrul vocii Sale desăvârșite când Îi mulțumesc pentru toate lucrurile. Cred că aceasta este jertfa pe care Dumnezeu o dorește de la mine: să-L laud neîncetat.

Da, cred cu adevărat în adâncul inimii mele că lauda pentru Domnul este bună, este biblică, este plăcută lui Dumnezeu și este o dovadă a vieții adevărate pline de Duhul Sfânt.

Cred că în cer ne vom uni cu toți cei răscumpărați pentru a-L lauda pe Mielul care a fost înjunghiat pentru noi. Lauda este limba cerească.

Dacă și voi credeți în laudă, alăturați-vă mie. „*Înălțați pe Domnul împreună cu mine! Să lăudăm cu toții Numele Lui!*“ (Psalmul 34.3).

„Cât timp trăiesc va fi o lege gravată pe limba mea să aduc laudă ca rod pentru jertfă și buzele mele ca un dar de jertfă. Voi face muzică iscusită cu lira și cu harfa ca să slujesc gloriei lui Dumnezeu, și flautul buzelor mele se va înălța în laudă pentru legea dreptății Sale. Și dimineața și seara voi intra în legământul lui Dumnezeu: și la sfârșitul lor voi recita poruncile Sale, și cât timp vor exista ele, acolo va fi hotarul meu și ținta călătoriei mele.

De aceea voi binecuvânta Numele Său în tot ce fac, înainte să mișc mâna sau piciorul, când ies sau când intru, când mă așez și când mă ridic, chiar și când stau în patul meu, voi cânta lauda Sa.

Buzele mele Îl vor lauda când stau la masa pusă pentru toți, și înainte să ridic mâna ca să împart orice hrană din minunatele roade ale pământului.

Când frica și groaza vin și este numai chin și nenorocire, Eu tot Îl voi binecuvânta și-I voi mulțumi pentru faptele Lui minunate și voi medita la puterea Sa și mă voi bizui pe îndurările Sale toată ziua. Pentru că știu că în mâna Sa este dreptate pentru tot ce are viață și toate lucrurile Lui sunt adevărate. Deci când vine necaz sau salvare, Eu Îl laud la fel“.

Să-L lăudăm pe Dumnezeu în orice vreme

(Coloana X, Manual de disciplină, Manuscrisele de la Marea Moartă)

Capitolul 4

Deci vreți mai degrabă să-L lăudați pe Domnul în particular?

Una din cele mai mari probleme cu care ne confruntăm mulți dintre noi în lauda deschisă către Domnul este aceea a depășirii inhibițiilor noastre naturale. Ne simțim stânjeniți să-L lăudăm pe Dumnezeu, pur și simplu pentru că nimeni altcineva n-o face. Și toți înțelegem ce greu este să faci ceva ce nimeni altcineva nu face – mai ales dacă știi în mod cert că lucrul acela îți va atrage bațjocuri din partea celorlalți.

Voi aminti un incident din copilărie care ilustrează acest lucru. În timpul Crizei, familia noastră a fost deseori în dificultate – dar atunci aproape toți erau săraci, așa că situația era suportabilă. Dar îmi amintesc că în cele din urmă tatăl meu a găsit o slujbă de electrician în Enid, Oklahoma, așa că ne-am mutat acolo, gândindu-ne că în curând împrejurările se vor schimba.

Dar nu după mult timp el a pierdut slujba și am fost nevoiți să ne mutăm înapoi în vechea noastră locuință. Călătoria trebuia făcută cu autobuzul și tata nu avea bani să cumpere bilete decât pentru mama, pentru sora mea și pentru mine. (Fratele meu mai mic putea să călătorească gratis).

„Dar cum ai să ajungi acasă?“ a întrebat mama neliniștită.

„Am să fac autostopul“, a răspuns tata. „Nu va dura mult“.

Astfel ne-a condus la stația de autobuz din Enid, unde am așteptat până a venit autobuzul. Tatăl meu, însă, a rămas pe jos, cărându-și geanta grea de electrician.

După aproape o oră, ne-am urcat în autobuz ca să pornim spre casă. Când am ajuns la marginea orașului Enid, pe autostrada principală care iese din oraș, deodată l-am văzut pe tatăl meu stând la marginea autostrăzii și făcând autostopul.

Când l-am văzut, am sărit de la locul meu și am exclamat: „Acela este tatăl meu!“ Mama a fost foarte stânjenită de ieșirea mea, pentru că se simțea prost că tatăl meu a trebuit să facă autostopul până acasă în timp ce noi mergeam cu autobuzul.

Dar eu eram mândru să-l văd pe tatăl meu și am zis din nou: „Este tatăl meu!“ când autobuzul a trecut de locul unde stătea el.

Toți oamenii din autobuz știau că era tatăl meu. Și, probabil, toți știau de ce făcea autostopul – dar mie nu mi-a păsat. Eram prea tânăr ca să realizez cât de stânjenitor era lucrul acesta pentru mama mea. Știam doar că îl iubeam pe tatăl meu și eram foarte mândru că el plătise prețul călătoriei mele spre casă.

Când am împlinit doisprezece ani, am realizat în mod solemn ce mult a plătit Domnul Isus pentru mine când Și-a dat viața pentru păcatele mele și a stat în locul meu pe cruce, ca să-mi asigure un loc în cer pentru totdeauna. Dar abia după mulți ani, prin intervenția blândă a soției mele, Duhul Sfânt a înlăturat inhibițiile care mă opreau să-L laud pe Domnul Isus fără stânjeneală. Acum sunt fericit că pot să spun că sunt mândru de Domnul Isus Hristos. Îmi place să mă laud cu El și să vorbesc altora despre gloriile Lui.

D. L. Moody a povestit odată despre un bătrân care a dat mărturie în public la una din străngerile lui. El locuise cea mai mare parte a vieții lui pe „Strada Cărcotașilor“, a spus. Dar după ce a devenit creștin s-a mutat pe „Strada Mulțumirii“. Chiar și după mulți ani de la primirea Domnului Hristos, era plin de mulțumiri către Domnul care i-a salvat sufletul. Bucuria recunoștinței era scrisă pe fața lui.

Adesea ar fi bine să ne punem această întrebare: „Am o inimă mulțumitoare?“ Dacă nu avem, cu greu putem spune că suntem vrednici de numele de „creștin“.

Dar adevărata mulțumire nu este deplină dacă nu este și exprimată. Trebuie să devină verbală. Unii se scuză spunând: „Sunt recunoscător în inima mea“. Este bine, dar nu este acceptat de Domnul Isus. Lauda trebuie să fie exprimată deschis. Amintiți-vă de cei zece leproși din Luca 17?

Este atâta descurajare în lumea aceasta. Majoritatea dintre noi suntem grabnici la a ne plânge, dar înceți la a-I mulțumi lui Dumnezeu.

Cred că mulți oameni care au nevoie de vindecare astăzi ar fi pe deplin eliberați dacă recunoștința față de Dumnezeu ar fi exprimată. Și în special acele suferințe de natură spirituală (frica, îngrijorarea, poverile, depresia) ar fi vindecate ori de câte ori am aduce laudă Domnului.

Te întreb, prietene, unde locuiești? Dacă locuiești pe Strada Mulțumirii, ești un om sănătos spiritual. Satan caută să ne facă să ne concentrăm atenția asupra problemelor, durerilor și persecuțiilor noastre. Făcând aceasta, încetăm să-L mai laudăm pe Domnul și ajungem să fim chinuți de problemele noastre.

Unul din adevărurile vieții este că avem vrăjmași: oameni care ne critică, ne găsesc nod în papură și caută să ne demoralizeze. Dar „*dacă Dumnezeu este pentru noi, cine va fi împotriva noastră?*“ Știm că suntem creștini prin harul lui Dumnezeu. Când suntem conștienți de dragostea Lui, ar trebui să ne întoarcem către Domnul într-o revărsare de mulțumire.

Prietene, dacă chiar acum ești supărat din cauza loviturilor crude ale criticii, rostește o rugăciune pentru critica ta, apoi întoarce-te către Domnul în laudă și te asigur că duhul de laudă va reînsufleți inima ta tulburată și îți va da siguranța lăuntrică a victoriei în Domnul tău.

Capitolul 5

Întâi laudă – Apoi creștere

Lauda către Dumnezeu este secretul de a avea tot mai multe binecuvântări în viață. De aceea vă sugerez să luați următoarele versete ca principii de bază pentru viața voastră de zi cu zi: „*Te laudă popoarele, Dumnezeu, toate popoarele Te laudă. Pământul își dă roadele; Dumnezeu, Dumnezeul nostru, ne binecuvântează*“ (Psalmul 67.5, 6).

Când Îl laudăm pe Domnul, ATUNCI vine creșterea și belșugul și Dumnezeu ne binecuvântează. Dacă vrei ca Dumnezeu să Se ocupe de viața ta deficitară, începe să-L lauzi pe Domnul; APOI vei experimenta creșterea. Dumnezeu o promite. Și Dumnezeu nu poate să mintă.

Dumnezeu ne binecuvântează DUPĂ ce Îl laudăm pe Domnul. Nu numai când totul merge bine. Nu numai când suntem bine sănătoși. Nu numai când toate datoriile ne sunt plătite. Ci chiar în nenorocire – atunci trebuie să-L laudăm pe Domnul. Și atunci Dumnezeu ne binecuvântează.

O legendă spune că doi îngeri vin din cer în fiecare dimineață și își fac rondul. Unul este Îngerul Cererilor. Celălalt este Îngerul Mulțumirii. Fiecare poartă un coș. Coșul Îngerului Cererilor este curând umplut de dă peste el, pentru că toți varsă în el grămezi mari de cereri; dar la sfârșitul zilei Îngerul Mulțumirii are în coșul lui numai două sau trei mici ofrande de recunoștință.

Un lucru pe care Duhul lui Dumnezeu l-a ars în inima mea iarăși și iarăși este acesta: că marea majoritate a oamenilor nu cunosc puterea imensă a laudei.

Un misionar în China trăia o viață de înfrângeri. Totul în jurul lui părea atins de tristețe. Deși s-a rugat multe luni pentru victorie asupra depresiei și a descurajării, n-a primit nici un răspuns. Viața lui a rămas exact la fel. S-a hotărât să-și părăsească postul și să meargă la o stațiune din interior unde putea să stea liniștit și să petreacă multe ore în rugăciune. Când a ajuns acolo, a fost primit în casă de un alt misionar. Pe peretele din dormitorul lui atârna acest motto: „Încearcă mulțumirea“.

Cele două cuvinte i-au atins inima și s-a gândit în sinea lui: „M-am rugat tot acest timp și n-am mulțumit?“ S-a oprit și a început să-L laude pe Domnul, și a fost ridicat mult. În loc să se ascundă ca să agonizeze în rugăciune, s-a întors imediat la băștinașii convertiți care-l așteptau ca să le spună despre puterea laudei. Minunată binecuvântare a rezultat din această mărturie și băștinașii convertiți au fost încurajați să înceapă să-L laude pe Domnul.

Țineți minte: Rugăciunea cere. Lauda primește, sau obține răspunsul.

Dar când vrem să ne rugăm, se întâmplă adesea că vrăjmașul ne face „conștienți de păcat“, cu sensul acut de nevrednicie. Aceasta are un efect real de descurajare în rugăciune. Deci înainte de a face ceva pentru a ne apropia de Dumnezeu, avem porunca aceasta: „*Intrați cu laude pe porțile Lui, intrați cu cântări în curțile Lui! Lăudați-L și binecuvântați-I Numele! Pentru că Domnul este bun*“ (Psalmul 100.4, 5). Începeți să vă apropiați în mod pozitiv de minunatul și sfântul nostru Dumnezeu, lăudându-L.

Ați întâlnit vreodată un creștin în preajma căruia vă place să fiți? Persoana aceea a aflat probabil secretul laudei către Domnul. Știu că sunt atât de mulți care au atitudini acre față de viață. Dar cei care au vitalitate și avânt pentru a trăi au aflat secretul laudei către Dumnezeu.

Practicați puterea laudei! Lauda către Dumnezeu are putere să-ți înalțe duhul, să te elibereze de tot ce te ține legat și să-ți dea biruință în orice situație. „*Bucurați-vă întotdeauna în Domnul! Iarăși zic: Bucurați-vă!*“ (Filipeni 4.4).

Realizăm noi ca creștini că I se cuvine lui Dumnezeu de pe buzele noastre jertfa de laudă necurmată? Ne-am străduit noi să ajungem la înălțimea așteptărilor lui Dumnezeu: „*Mulțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile; căci aceasta este voia lui Dumnezeu, în Hristos Isus, cu privire la voi*“ (1 Tes. 5.18)?

Mulți cer și continuă să ceară mereu de la Dumnezeu, dar sunt înceți în ce privește cunoașterea binecuvântărilor pe care Dumnezeu ni le-a dat și ni le-a promis din belșug. Desigur că aceasta nu va continua dacă vom realiza cât de scumpe sunt pentru Dumnezeu laudele poporului Său.

„*O, veniți să cântăm cu veselie Domnului și să strigăm de bucurie către Stânca mântuirii noastre. Să mergem înaintea Lui cu laude, să facem să răsunе cântece în cinstea Lui!*“ (Psalmul 95.1, 2).

„*Neprihăniților, bucurați-vă în Domnul și veseliți-vă! Scoateți strigăte de bucurie, toți cei cu inima fără prihană!*“ (Psalmul 32.11).

„*Bucurați-vă întotdeauna*“ (1 Tesaloniceni 5.16).

„*Tot ce are suflare, să laude pe Domnul*“ (Psalmul 150.6).

„*Frumos este să lăudăm pe Domnul și să mărim Numele Tău, Preaînalte*“ (Psalmul 92.1).

„*Voi însă sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor pe care Dumnezeu și l-a câștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui care v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată*“ (1 Petru 2.9).

Cuvântul lui Dumnezeu abundă de acest subiect al laudei din scoarță-n scoarță.

Puterea laudei a lucrat atât de multe binefaceri minunate. Când Domnul mi S-a descoperit la vârsta adolescenței, El a sădit în inima mea dorința de a cânta mereu:

„Mulțumesc, Doamne, că mi-ai salvat sufletul“. Vedeam minunea dragostei Lui ori de câte ori Îi cântam această frumoasă cântare.

Puterea laudei a adus o vindecare miraculoasă soției mele, când era pe moarte din cauza febrei reumatice în 1953.

În 1949, când s-a văzut la radiografie că aveam inima mărită, puterea laudei mi-a adus o eliberare imediată.

Dacă aș fi în locul celor bolnavi, aș fi zilnic încrezător și fără teamă, muștrându-l pe vrăjmaș în Numele Domnului Isus. Apoi aș folosi puterea laudei. Lăudați-L pe Domnul repetând acest verset: „Prin rănilor Lui sunt vindecat“. Aceasta Îl onorează pe Domnul Isus pentru ceea ce ne-a oferit. Lăudați-L pe Domnul Isus pentru ceea ce ne-a dat. Țineți minte: întâi lauda – apoi creșterea.

Dacă aș fi în locul celor care au suflete nemântuite printre cei dragi din familiile lor, aș lua ca pentru mine această promisiune din Fapte 16.31: „*Crede în Domnul Isus Hristos și vei fi mântuit, tu și casa ta*“. Începe să-L lauzi pe Domnul pentru mântuirea celor dragi ai tăi. Am cunoscut peste 3000 de convertiri la Hristos ca urmare a acestei practici. Oamenii care au luat ca pentru ei această promisiune și L-au lăudat pe Dumnezeu prin credință până au primit răspunsul și cei dragi ai lor au venit la Domnul Hristos.

Dacă aș fi în locul celor apăsați de frică, L-aș lăuda pe Domnul cu voce tare și aș proclama adevărul eliberator din 2 Timotei 1.7: „*Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică, ci de putere, de dragoste și de chibzuință*“.

Dacă m-aș lupta cu un obicei rău, cum ar fi fumatul sau băutura, L-aș lăuda pe Domnul pentru eliberare chiar înainte ca obiceiul respectiv să fie desființat. Folosind puterea laudei, faceți să se manifeste acele forțe care zdrobesc orice lanț și aduc belșug de binecuvântare.

Capitolul 6

Lauda: Cheia puterii

În călătoriile mele pe continentul nord-american și peste ocean, am slujit pentru multe rase de oameni care vorbeau diferite limbi. Cu toate acestea, am observat că printre oamenii lui Dumnezeu cuvântul care reprezintă esența laudei este aproape neschimbat în orice limbă. Acesta este cuvântul „Aleluia“, care este în adevăr un cuvânt universal.

Cuvântul „Aleluia“ înseamnă literal: „Lăudați pe Domnul“. Este printre cuvintele cele mai des întâlnite în Biblie, pentru că apare de sute de ori în Cuvântul lui Dumnezeu. De exemplu, ultimii cinci psalmi încep și se termină cu cuvintele: „*Lăudați pe Domnul*“, care înseamnă „Aleluia“. Ar fi un lucru bun dacă vorbirea noastră ar începe și s-ar sfârși întotdeauna în același fel în fiecare zi: lăudându-L pe Domnul.

Este bine să ne folosim limba pentru laudă, ascultând de repetata poruncă din Psalmul 107.31: „*O, de ar lăuda oamenii pe Domnul pentru bunătatea Lui și pentru minunile Lui față de fiii oamenilor!*“ Putem, desigur, să ne folosim limba și în alte feluri dacă vrem. Unii oameni o folosesc ca să înjure și să hulească. Creștinii se feresc s-o folosească în felul acesta, dar unii o folosesc în alte feluri care nu-I sunt plăcute Domnului.

De exemplu, să-ți folosești limba pentru a te plânge, pentru a critica, pentru a bârbi – aceste întrebuintări Îl întristează pe Domnul.

Dacă vei alege să-ți folosești limba în sens negativ, tot ce vei obține este o proastă dispoziție și o față acră, care vor face din tine o companie nedorită de ceilalți.

Vreau să te provoc la această trăire a laudei, la acest principiu al laudei, care îți va menține viața plină de bucurie și de binecuvântări.

1. **Lauda lucrează minuni.** Mulți din poporul lui Dumnezeu de astăzi au descoperit secretul pe care poporul lui Dumnezeu l-a aflat cu mult timp în urmă. Când împăratul Iosafat a pus cântăreții să zică: „*Lăudați pe Domnul, căci îndurarea Lui ține în veac!*“ (2 Cronici 20.21), atunci Domnul a luptat pentru poporul Său. Da, lauda aduce și astăzi biruințe binecuvântate!

2. **Lauda este secretul credinței.** Biblia spune clar că credința este foarte importantă în primirea vindecării, și adevărata credință conține ca element vital lauda. Când crezi cu toată inima ta că „prin rănile Lui ești vindecat“, Îl vei lauda pe Domnul prin credință, ca și cum ai fi primit deja vindecarea. Și Dumnezeu onorează această credință. Sute de oameni au dat mărturie că au fost deplin vindecați, spunând cu toată inima: „Mulțumesc, Doamne Isuse, prin rănile Tale sunt vindecat!“

3. **Lauda precede primirea Duhului Sfânt.** Înainte de Cincizecime cei 120 de ucenici „*lăudau și binecuvântau pe Dumnezeu*“ (Luca 24.53). La fel este și astăzi: lauda către Dumnezeu ne apropie de Cel care ne dă darul Duhului Sfânt. Cel cu adevărat plin de Duhul Sfânt este caracterizat de o revărsare continuă de laudă (Efeseni 5.18-20).

4. **Lauda aduce răspunsul lui Dumnezeu.** Psalmul 22.3 ne asigură că Domnul locuiește în mijlocul laudelor poporului Său. De multe ori am descoperit că lauda aduce prezența lui Dumnezeu în inimile noastre într-un mod binecuvântat. Când norii deprimării coboară asupra ta apăsători, lauda îi va alunga. Evanghelistul englez Smith Wigglesworth obișnuia să spună: „Dacă este o zi de luni mohorâtă, stai în pat câteva minute și laudă-L pe Domnul“.

Da, avem foarte multe motive să-L lăudăm pe Domnul. Putem să-L lăudăm pentru binecuvântările naturale, pentru viață, pentru sănătate, pentru putere, și pentru iscusința în munca noastră. Cineva spunea: „Mă plângeam mereu că trebuie să mă scol devreme, până când, într-o dimineață, n-am mai putut să mă scol“.

Trebuie să-L lăudăm pe Domnul pentru mâncarea pe care o mâncăm. Domnul Isus ne-a dat exemplu prin faptul că mulțimea înainte să mănânce. Sunt milioane de oameni care nu au ce mânca.

Trebuie să-L lăudăm pe Domnul pentru binecuvântările spirituale. Gândiți-vă la minunea mântuirii – viața eternă – și tot ceea ce înseamnă să fii cu adevărat scăpat de păcat și iad. Apoi gândiți-vă la darul minunat al Duhului Sfânt. Da, și la înviorările care vin de la Domnul, și la prezența Lui manifestată în sufletele noastre! Ce binecuvântați suntem, și cum ar trebui să-L lăudăm pe Domnul neîncetat!

5. **Lauda este personală.** Apelul Bibliei este: „Lăudați pe Domnul!“ Nimeni nu poate să vă substituie în acest exercițiu. Păcătoșii nu pot să-L laude pe Domnul, pentru că ei nu au o relație personală cu Dumnezeu. Și creștinii căldicei nu-L vor lauda pe Domnul, pentru că ei nu au părtășie cu Domnul. Ei sunt ca acei oameni din poporul Israel care, în călătoria lor prin pustiu, au încercat să păstreze mana pentru a doua zi. Și n-au reușit. Nici noi nu vom reuși dacă vom încerca să trăim astăzi pe baza binecuvântărilor de ieri.

Dar noi ar trebui să dorim să-L lăudăm pe Domnul. Știm din Scriptură cât de mult Îi place lucrul acesta lui Dumnezeu. „*Cine aduce mulțumiri ca jertfă acela Mă proslăvește*“ (Psalmul 50.23).

Ar trebui să dorim să-L lăudăm, pentru că este *întotdeauna* voia Sa să facem așa (1 Tes. 5.18). Nici păcătoșii, nici creștinii reci nu pot să-L laude pe Domnul cu adevărat, așa că noi care umblăm cu El trebuie să-L lăudăm des. Răspunsul pe care aceasta îl aduce este atât de sfânt și de profund! Aleluia!

6. Lauda este curată. Lauda noastră este către Domnul Însuși. Adevărata laudă ne menține smeriți înaintea Domnului, pentru că smerenia este totala dependență de Domnul. Noi știm că dacă am fost vreodată o binecuvântare pentru alții, toată este de la Dumnezeu, și El trebuie să primească lauda și gloria. Dacă avem vreun dar special sau vreo destoinicie, de unde a venit? Da, a provenit de la Domnul, așa că lauda este a Lui. „Este bine să-L lăudăm pe Domnul“.

În vindecări, unde puterea Domnului este prezentă pentru a face minuni, întotdeauna îi încurajăm pe oameni să-L laude pe Dumnezeu din toată inima lor, pentru că El singur este Divinul Vindecător.

Învățăm de asemenea să-L lăudăm pe Domnul de la sfinții din vechime. Oamenii care laudă sunt eroii faptelor de vitejie ale Bibliei. După ce au traversat Marea Roșie, Moise i-a condus pe copiii lui Israel într-o cântare de laudă, și Miriam cu tamburina ei a condus femeile într-un cor care răspundea. David a adus chivotul lui Dumnezeu la Ierusalim cu strigăte de laudă. Solomon a condus pe Israel în laude către Dumnezeu la dedicarea templului. Îngerii la Betleem au lăsat păstorii să audă corul lor de laudă. Când Îl lăudăm pe Domnul vom fi întotdeauna într-o companie bună.

Cei doisprezece ucenici și Maria, mama Domnului Isus, „*lăudau și binecuvântau pe Dumnezeu*“ neîncetat (Luca 24.53).

7. Lauda ne pune în armonie cu cerul. Când Îl lăudăm pe Domnul suntem de fapt în ton cu limbajul ceresc. Cerul va fi plin de laudă. Apocalipsa 4 ne relatează cum cei douăzeci și patru de bătrâni s-au prosternat, aruncându-și cununile înaintea tronului lui Dumnezeu, „*și se închinau Celui ce este viu în vecii vecilor*“. Apocalipsa 5 ne spune despre o oaste mare, „*de zece mii de ori zece mii și mii de mii*“, care aduceau laudă Mielului.

Apoi Apocalipsa 7 vorbește de o mare mulțime care aducea laudă lui Dumnezeu. Cei care se simt jenați de așa-numitul „zgomot excesiv“ produs de lauda către Domnul în viața aceasta vor trebui să se corecteze în cer, pentru că acolo zgomotul va fi „*ca un glas de mulțime multă, ca vuietul unor ape multe, ca bubuitul unor tunete puternice*“. Și ce vor spune? „*Aleluia!*“ (Apocalipsa 19.6). Strigând aleluia aici jos înseamnă să vorbești dinaintea minunatului limbaj ceresc. Aleluia, lăudați pe Domnul!

Psalmii au fost numiți „Cartea de imnuri a evreilor“. Ultimul psalm, Psalmul 150, se încheie cu cuvintele: „*Tot ce are suflare să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul!*“

Viața de laudă vă va menține în prima linie, acolo unde Duhul Sfânt face minuni. Practicați principiul laudei și viața voastră va fi plăcută lui Dumnezeu și El va împlini cele mai bune și mai înalte scopuri pentru viața voastră!

Întrebări pe care să vi le puneți despre laudă:

1. Sunt eu un „creștin de vreme bună“ care Îl laudă pe Domnul numai când toate sunt bune și împrejurările sunt ideale? (1 Tesaloniceni 5.18)

2. Lipsește din viața mea acea revărsare a duhului de laudă care îi caracterizează pe cei care sunt înrădăcinați și întemeiați în credință? (Coloseni 2.6,7)

3. M-am predat eu Domnului ca să primesc darul Duhului Sfânt, prin lauda și binecuvântarea permanentă a lui Dumnezeu? (Luca 24.53)

4. Sunt eu un „creștin care dă înapoi“, în care Dumnezeu nu-Și găsește plăcerea, pentru că nu-L laud neîncetat cu bucurie pe Domnul meu? (Evrei 10.38)

5. Neglijez eu mulțumirea și lauda care sunt esențiale pentru o viață de rugăciune eficientă? (Filipeni 4.6)

6. Am înțeles eu bine că ori de câte ori aduc cuvinte de laudă lui Dumnezeu, Îl glorific cu adevărat? (Psalmul 50.23)

7. Experimentez eu biruința în războiul spiritual care nu poate fi trăită decât prin laudă? (2 Corinteni 10.4)

*Lauda descuie porțile cerului;
Lauda face să înceteze îndoielile;
Lauda aduce scumpe binecuvântări;
Lauda lasă în urmă pacea cea mai dulce.*

*Lauda taie toate legăturile;
Lauda eliberează pe captivi;
Lauda ușurează orice povară;
Lauda este cheia principală.*

*Lauda schimbă împrejurările;
Lauda întărește inima;
Când lauda devine veșnică,
Lauda este o artă sfântă.*

Frances Metcalfe

Vă provoc să practicați principiul laudei. Lauda este scumpă. Lauda este puternică. Lauda este personală. Lauda Îi place lui Dumnezeu!

Capitolul 7

Atitudinea de recunoștință

Priviți această întrebare: Am eu o atitudine de recunoștință? Nouă din zece oameni sunt nerecunoscători, practicând nerecunoștința josnică, prin aceea că nu-L laudă și nu-I mulțumesc lui Dumnezeu. Acesta este un fapt biblic!

Dumnezeu are un avertisment cu privire la consecințele pierderii atitudinii de recunoștință: „*fîndcă, măcar că au cunoscut pe Dumnezeu, nu L-au glorificat ca Dumnezeu, nici nu I-au mulțumit; ci s-au dedat la gândiri deșarte, și inima lor fără pricepere s-a întunecat*“ (Romani 1.21). Nerecunoștința stinge lumina lui Dumnezeu din inima ta. Dumnezeu declară că nerecunoștința este marca unei inimi nebune.

Zece leproși au fost curățați în chip miraculos de Domnul Isus, dar numai unul a avut atitudinea de recunoștință. El a strigat: „*Isuse, Învățătorule, ai milă de noi*“ (Luca 17.13). Apoi a realizat că datorită milei Învățătorului a fost vindecat. Numai când recunoști că ai intrat în posesia darurilor lui Dumnezeu prin har și îndurare poți într-adevăr să fii recunoscător cu o inimă plină de dragoste și închinare.

Acest leproș a făcut plăcere Domnului Isus cu mulțumirea pe care I-a adus-o. El L-a glorificat pe Dumnezeu pentru că s-a întors să aducă mulțumiri. De aceea este atât de important. Lauda, mulțumirea și recunoștința reală întotdeauna Îl glorifică pe Dumnezeu.

Beneficiile recunoștinței nu sunt numai pentru Dumnezeu; Dumnezeu de asemenea ne binecuvântează din belșug când Îl laudăm. Creștinii de la început întotdeauna „*laudau și binecuvântau pe Dumnezeu*“ (Luca 24.53). Acesta era secretul vital al puterii lor cu Dumnezeu.

Acum Dumnezeu dorește să-ți redea puterea laudei. Încearc-o! Vei descoperi sursa unei puteri nemaipomenite în această lume. Domnul Hristos ți-a dat deja biruința deplină asupra păcatului, a nedreptății, a bolii și a infirmității, când a murit pe cruce. Acum pune în practică această biruință prin credință. Și ține minte: limbajul credinței este LAUDA.

Atitudinea de recunoștință trebuie cultivată. „*De șapte ori pe zi Te laud*“ (Psalmul 119.164). Pune deoparte șapte momente din zi ca să-L lauzi pe Domnul. Aceasta va produce minuni în sufletul tău. „*Mă scol la miezul nopții să Te laud*“ (Psalmul 119.62). În timpul primei săptămâni a fiecărei luni, scoală-te la miezul nopții și adu laudă și mulțumire Domnului. Îți garantez că vei avea o umblare și o legătură mai strânsă cu Domnul Isus decât ai cunoscut vreodată!

Lauda către Dumnezeu și recunoștința față de El sunt cele mai importante preocupări ale oricărui creștin. De aceea zice psalmistul: „*Voi binecuvânta pe Domnul în orice vreme; lauda Lui va fi întotdeauna în gura mea. Să mi se laude sufletul în Domnul! Să asculte cei nenorociți și să se bucure. Înălțați pe Domnul împreună cu mine. Să laudăm cu toții Numele Lui!*“ (Psalmul 34.1-3).

Inventatorii ne-au dat descoperiri remarcabile și invenții care să facă viața mai ușoară și mai fericită. Scriitorii au scris multe volume de literatură bună. Cântăreții au fost dotați ca să încânte mari audiențe cu vocile lor minunate. Artiștii cu o rară iscusință au pictat tablouri impresionante și noi ne minunăm de lucrarea lor. Dar nici una din marile personalități ale lumii nu a făcut vreodată ceva atât de mareț ca ceea ce face un copil al lui Dumnezeu când Îl laudă, Îl înalță și Îl glorifică pe Domnul Isus, preaiubitul Fiu al lui Dumnezeu.

Am fost creați de Dumnezeul cel Atotputernic ca să avem comuniune cu El. Psalmistul ne spune că scopul cel mai înalt pentru care am fost creați este să-L laudăm pe Domnul și să-I dăm glorie.

În contrast cu această afirmație, unul din cele mai timpurii păcate ale omenirii a fost acela de a nu-L mai lauda pe Domnul.

Apostolul Petru a primit revelația a ceea ce așteaptă Dumnezeu de la poporul Său: „*Voi însă sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor pe care Dumnezeu Și l-a câștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui care v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată*“ (1 Petru 2.9).

Preoția Vechiului Testament trebuie să aducă jertfe de animale, dar noi, preoția împărătească, aducem jertfe de laudă. „*Prin El, să aducem întotdeauna lui Dumnezeu o jertfă de laudă, adică, rodul buzelor care mărturisesc Numele Lui*“ (Evrei 13.15).

„*Să-I aducă jertfe de mulțumiri și să vestească lucrările Lui cu strigăte de bucurie*“ (Psalmul 107.22). David a spus-o cu aceste cuvinte: „*Îți voi aduce o jertfă de mulțumire și voi chema Numele Domnului*“ (Psalmul 116.17).

Cartea Psalmilor este o carte care are nota cheie a laudei. Lauda presupune efort, un efort real și hotărât. De aceea lauda este considerată o jertfă. Sunt momente când poate nu suntem DISPUȘI să-L laudăm pe Domnul, dar Domnul dorește să-L laudăm – da, *jertfiți* o laudă pentru vrednicia Numelui Său.

Pentru a-L lauda pe Domnul avem nevoie de putere de voință și de îndrăzneală. Omul natural este răzvrătit și nu vrea să-L laude pe Domnul. Dar pe măsură ce începi să-I jertfești laudă și mulțumire, dulcea prezență a Domnului îți va inunda sufletul.

Nu este de ajuns să spui: „Eu Îl laud pe Domnul Isus în inima mea“. Biblia ne poruncește să-L lăudăm cu voce tare. *„Binecuvântați, popoare, pe Dumnezeuul nostru! Faceți să răsună lauda Lui!“* (Psalmul 66.8).

Vrei să-L glorifici pe Domnul? Atunci laudă-L! Lauda este cea mai sigură cale de a-L lăuda.

Adesea când venim înaintea Domnului ca să ne rugăm și intrăm în prezența Sa, pare dificil să-I simțim prezența. Citiți Psalmul 100.4. Poți fi sigur de o intrare din belșug în prezența Lui sfântă, cântându-I laudă și intrând pe porțile Lui cu mulțumiri și în curțile Lui cu laude și fiindu-I recunoscători și binecuvântând Numele Său.

Lauda produce o învioreare binecuvântată dinspre Domnul către tine. Poți fi obosit fizic, dar Domnul Isus este Locul de Odihnă pentru cei care-L iubesc și Îl laudă. Odihna Lui (Matei 11.28) este foarte bogată; ea te ridică și îți reface repede și mintea și trupul.

De multe ori am stat într-o cameră așteptând ca Domnul să mă pregătească pentru serviciu. Timp de cincisprezece sau treizeci de minute nu făceam altceva decât să-L laud pe Domnul. O, ce glorie, ce pace sfântă, ce atmosferă cerească inunda acea cameră!

Când Îl lăudăm și Îl înălțăm și Îl glorificăm pe Domnul Isus, curg binecuvântări peste noi. Cu cât Îl lăudăm mai mult, cu atât ne binecuvântează mai mult. Lauda aduce puterea de vindecare a bolnavilor, puterea de a face minuni.

Cei care și-au format obiceiul de a-L lăuda pe Domnul Isus primesc răspunsuri minunate la rugăciuni. Nu numai că se bucură de sănătate, dar au o pace și o bucurie desăvârșită, și biruință în slujba Domnului. Cei care Îl laudă des sunt cei mai fericiți oameni de pe pământ.

David spunea: *„Binecuvântează, suflete, pe Domnul, și tot ce este în mine să binecuvânteze Numele Lui cel sfânt! Binecuvântează, suflete, pe Domnul, și nu uita nici una din binefacerile Lui! El îți iartă toate fărădelegile tale, El îți vindecă toate bolile tale“* (Psalmul 103.1-3).

Odată țara lui Iuda era atacată de trei armate mari. Ei au strigat la Domnul, au mărturisit neputința lor de a face față situației și au spus: *„ochii noștri sunt îndreptați spre Tine“* (2 Cronici 20.12). În mijlocul oricărui conflict în viața ta, întoarce-ți ochii spre Domnul Isus și El va fi un ajutor mereu prezent la vreme de nevoie. El nu ne va lăsa niciodată și cu nici un chip nu ne va părăsi.

Atunci Duhul Domnului a vorbit poporului prin Iahaziel. Dumnezeu le-a spus: *„Nu vă temeți și nu vă înspăimântați dinaintea acestei mari mulțimi, căci nu voi veți lupta, ci Dumnezeu. Mâine coborâți împotriva lor. Nu veți avea de luptat în lupta aceasta: așezați-vă, stați acolo și veți vedea izbăvirea pe care v-o va da Domnul“* (2 Cronici 20.15-17). Așa că, în loc de soldați, împăratul lui Iuda a trimis o ceată de oameni care să cânte și să laude pe Domnul. Când au început să-L laude, cele trei armate mari au început să se lupte între ele – și s-au luptat până au fost nimicite complet.

Domnul luptă în locul nostru și astăzi. Hai să lăudăm și să glorificăm Numele Său!

În 2 Cronici 5, citim despre o mulțime care Îl lauda pe Domnul, și gloria Domnului a umplut templul în așa măsură încât preoții n-au mai putut să slujească.

Destul am tot cerut de la Dumnezeu; haideți să-L lăudăm pentru ce a făcut deja pentru noi!

În Fapte 16, citim despre Pavel și Sila care mergeau la Filipi să vestească Evanghelia. În această cetate ei au stârnit mare tulburare pentru că au scos duhul de

ghicire dintr-o roabă, în Numele Domnului Isus. Și pentru aceasta au fost bătuți și aruncați în închisoare și li s-au pus picioarele în butuci.

Dar acești doi oameni erau dinamite vii pentru Dumnezeu, plini de Duhul Sfânt, trimiși ai cerului, cu dragostea Domnului Isus locuind în inimile lor. Drept urmare, ei nu erau descurajați și nu-și plângeau soarta. Ci, la miezul nopții, ei se rugau și cântau cântări de laudă lui Dumnezeu. Atunci, ca rezultat al laudei, Dumnezeu a trimis un cutremur și a deschis acea închisoare.

Până să treacă noaptea, temnicerul și familia lui au fost mântuiți, și toți prizonierii au cunoscut că Dumnezeul lui Pavel și Sila era real.

Așa cum a spus poetul, există închisori fără gratii. Poate astăzi ești într-o închisoare a îndoielii și nesiguranței. Sau poate ești într-o închisoare a bolii și suferinței. Începe să-L lauzi pe Domnul – jertfindu-I laudă pentru dragostea Sa, pentru îndurărilor Sale, pentru puterea Lui de vindecare; te vei vedea intrând pe tărâmul harului, unde credința în vindecare va fi ușor de găsit și eliberarea de orice formă de asuprire va fi a ta. O, lăudați Numele Lui!

„Bucurați-vă întotdeauna în Domnul! Iarăși zic: Bucurați-vă!” (Filipeni 4.4).

Un evanghelist renumit care fusese mult folosit de Dumnezeu a suferit un atac de inimă sever. Doctorii spuneau că va muri curând. Mulți frați se rugau pentru însănătoșirea lui. Dar el continua să sufere. Atunci Duhul Sfânt i-a dat acest mesaj: „Cea mai mare lipsă în Biserică astăzi este lauda“. Duhul Sfânt l-a făcut să înțeleagă că nu va fi vindecat prin multele rugăciuni, ci prin laudă.

Când evanghelistul a început să-L laude pe Domnul cu toată puterea, Dumnezeu Și-a întins mâna și l-a vindecat complet. După ce l-a vindecat, Domnul i-a dat acest mesaj să-l predice oriunde va merge: „Spune poporului Meu să Mă laude, să Mă iubească și să Mi se dăruiască“.

Unii ar putea spune: „Lipsa de sfințenie sau de separare este cea mai mare lipsă printre creștinii de astăzi“. Dar când creștinii Îl laudă cu adevărat pe Domnul, ei vor menține o viață de sfințenie față de Domnul. Lauda adevărată și viața nededicată nu se armonizează.

Alții pot spune: „Lipsa de credință este cea mai mare lipsă printre creștini“. Dar adevărata laudă este chiar limbajul credinței, deci dacă există laudă puternică, există și credință puternică.

Un alt evanghelist cunoscut mi-a spus: „Am observat că starea spirituală a unei adunări locale se apreciază după atitudinea ei față de laudă. Acolo unde este cu adevărat un duh de laudă, starea spirituală este bună. Dar acolo unde nu există un duh de laudă adevărat, carnalul și lumescul aleargă liberi printre creștini. Lauda este acea putere spirituală care aruncă afară răceala, formalitatea moartă în slujbele de închinare. Acolo unde oamenii Îl laudă pe Domnul, se văd mari binecuvântări spirituale: sufletele sunt mântuite, bolnavii sunt vindecați și oamenii primesc darul Duhului Sfânt“.

Dacă această regulă se aplică bisericilor locale, cred că se poate aplica și creștinilor individuali.

Este lauda cea mai mare lipsă din viața ta?

Dacă da, atunci pierzi o mulțime de binecuvântări pe care Dumnezeu le revarsă peste cei care-L laudă cu inima plină de bucurie.

Rodul buzelor noastre

„Prin El, să aducem întotdeauna lui Dumnezeu o jertfă de laudă, adică, rodul buzelor care mărturisesc Numele Lui“ (Evrei 13.15).

1. Testul uceniciei mele este să port mult rod și să-L glorific pe Tatăl meu. „*Dacă aduceți mult rod, prin aceasta Tatăl Meu va fi glorificat; și voi veți fi astfel ucenicii Mei*“ (Ioan 15.8).

2. Lauda este rodul pe care Dumnezeu dorește să-l audă venind de pe buzele mele. Cu cât laud mai mult Numele Său, cu atât port mai mult rod. Cu cât port mai mult rod, cu atât mai mult este glorificat Tatăl meu. Multă laudă produce mult rod. Puțină laudă produce puțin rod. Fără laudă nu este rod.

3. Cuvintele cu care Îl laud pe Domnul sunt cuvinte adevărate; cât de înduplecătoare și roditoare sunt ele! „*O, cât de înduplecătoare sunt cuvintele adevărului!*“ (Iov 6.25).

4. Chiar și sfinții în vârstă pot aduce mult rod, laudându-L pe Dumnezeu fără încetare! „*Ei aduc roade și la bătrânețe*“ (Psalmul 92.14).

5. Tatăl ia din acest rod al buzelor noastre și este încântat! Lauda Îi place nespuns de mult. „*Cine aduce mulțumiri ca jertfă acela Mă glorifică*“ (Psalmul 50.23).

6. Dumnezeu îmi promite că mă voi sătura de bunătăți dacă Îi dau rodul buzelor mele. „*Prin rodul gurii te saturi de bunătăți*“ (Proverbe 12.14).

Capitolul 8

100 de versete de laudă

Cine dorește serios să înceapă o viață de laudă trebuie să se întărească împotriva descurajării și deprimării, memorând câteva pasaje biblice despre laudă. În acest capitol veți găsi o listă de o sută de versete de laudă pe care le-am selectat personal pentru inspirația voastră.

1. Cum să memorați aceste versete

O sută de versete pare cam mult de memorat, dar dacă veți urma acest plan simplu, veți reuși. Întâi, aveți nevoie de 100 de cartonașe. Pe fiecare cartonaș veți scrie versetul de memorat, iar pe verso veți scrie referința. După ce veți termina aceasta, veți fi gata să începeți programul de memorare.

Memorați un verset pe zi, cu referința lui. Repetați-l până când îl veți putea spune fără să vă uitați la cartonaș. Învățați să dați referința fără să întoarceți cartonașul. După ce ați făcut aceasta, întoarceți cartonașul pe verso și învățați să dați versetul privind numai referința. În fiecare zi adăugați un nou verset și revedeți-le pe cele anterioare.

După ce ați memorat patru sau cinci versete, în fiecare zi întoarceți cartonașele cu referința în sus. Ar trebui să puteți recita versetul din memorie, în momentul în care vedeți referința. Apoi întoarceți cartonașele cu versetul în sus. Ar trebui să puteți da referința în momentul în care vedeți versetul.

Cheia acestui program de memorare este repetarea. Pe măsură ce asimilați versete noi și le repetați în fiecare zi, numărul de versete memorate va crește.

2. Beneficiile memorării acestor versete

Întâi, *veți primi mai multe răspunsuri la rugăciuni*. Domnul Isus a spus foarte clar că nu puteți primi răspunsuri la rugăciuni decât dacă Cuvântul Său rămâne în voi.

„Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea și vi se va da“ (Ioan 15.7).

În al doilea rând, *veți avea mai multe binecuvântări de sănătate fizică.*

„Fiule, ia aminte la cuvintele mele, pleacă-ți urechea la vorbele mele! Să nu se depărteze cuvintele acestea de ochii tăi, păstrează-le în fundul inimii tale! Căci ele sunt viață pentru cei care le găsesc și sănătate pentru tot trupul lor“ (Prov. 4.20-22).

În al treilea rând, *veți fi în stare să mânuiți Sabia Duhului cu mai multă autoritate.* Motivul pentru care Satan caută „să vă spele creierul“, făcându-vă să credeți că nu puteți memora aceste versete, este faptul că el știe că odată echipați cu Sabia Duhului veți deveni vrăjmași puternici pentru el. Când aveți Cuvântul lui Dumnezeu în mintea și inima voastră, Duhul Sfânt poate să scoată din această bancă de cunoștințe pentru a-l înfrânge pe Satan de fiecare dată. „*Luați ... sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu*“ (Efeseni 6.17).

În al patrulea rând, *veți putea învinge întristarea și deprimarea.* Am cerut tuturor oamenilor care lucrează împreună cu mine să memoreze aceste versete. Așa sunt sigur că nu vor fi printre noi suflete negative, pesimiste, mâhnite, nici sfinți triști care împiedică lucrarea lui Dumnezeu. „*Buzele mele să vestească lauda Ta, căci Tu mă înveți orânduiri Tale!*“ (Psalmul 119.171).

3. Mărturia unui învingător

Dacă memorați un verset pe zi, o să vă ia cam trei luni și ceva. Din cauza tendinței omenești de a începe bine și a termina slab, vă sugerez să faceți următoarele afirmații în timpul programului de memorare:

Pot memora Cuvântul minunat al lui Dumnezeu!

Dumnezeu spune că pot – deci pot!

Indiferent ce cred eu despre mine, pot s-o fac!

Nu contează vârsta mea, pot memora Cuvântul lui Dumnezeu!

În ciuda eșecurilor trecute, acum pot memora Cuvântul lui Dumnezeu!

Când pare greu, refuz să mă dau bătut!

Dacă greșesc, știu că Dumnezeu mă ajută!

„*Nu uit Cuvântul Tău*“ (Psalmul 119.16).

„*Pot totul în Hristos, care mă întărește*“ (Filipeni 4.13).

De ce sunt atât de sigur? Dumnezeu m-a făcut să fiu sigur.

100 de versete de memorat

1. 1 Cronici 29.13: „Acum, Dumnezeul nostru, Te lăudăm și preamărim Numele Tău glorios“.
2. 2 Cronici 5.13,14: „Când cei ce sunau din trâmbițe și cei ce cântau, unindu-se într-un glas ca să mărească și să laude pe Domnul, au sunat din trâmbițe, chimvale și celelalte instrumente și au mărit pe Domnul prin aceste cuvinte: «Pentru că este bun, pentru că îndurarea Lui ține în veci!» în clipa aceea, casa, și anume Casa Domnului, s-a umplut cu un nor. Preoții n-au putut să mai stea acolo ca să facă slujba, din pricina norului; pentru că gloria Domnului umpluse Casa lui Dumnezeu“.
3. 2 Cronici 20.21: „Apoi în învoire cu poporul, a numit niște cântăreți care, îmbrăcați cu podoabe sfinte și mergând înaintea oștirii, lăudau pe Domnul și ziceau: «Lăudați pe Domnul, pentru că îndurarea Lui ține în veac!»“

4. Psalmul 5.11: „Atunci toți cei ce se încred în Tine se vor bucura, se vor veseli întotdeauna, pentru că Tu îi vei ocroti. Tu vei fi bucuria celor ce iubesc Numele Tău“.
5. Psalmul 7.17: „Eu voi lăuda pe Domnul pentru dreptatea Lui și voi cânta Numele Domnului, Numele Celui Preaînalt“.
6. Psalmul 9.1,2: „Voi lăuda pe Domnul din toată inima mea, voi istorisi toate minunile Lui. Voi face din Tine bucuria și veselia mea, voi cânta Numele Tău, Dumnezeule Preaînalt“.
7. Psalmul 9.11: „Cântați Domnului care împărățește în Sion, vestiți printre popoare isprăvile Lui“.
8. Psalmul 13.6: „Cânt Domnului, căci mi-a făcut bine“.
9. Psalmul 18.3: „Eu strig: «Lăudat să fie Domnul!» și sunt izbăvit de vrăjmașii mei“.
10. Psalmul 18.49: „De aceea, Doamne, Te voi lăuda printre neamuri, voi cânta spre slava Numelui Tău“.
11. Psalmul 22.3: „Totuși Tu ești Cel Sfânt și Tu locuiești în mijlocul laudelor lui Israel“.
12. Psalmul 22.22: „Voi vesti Numele Tău fraților mei și Te voi lăuda în mijlocul adunării“.
13. Psalmul 28.6: „Binecuvântat să fie Domnul, pentru că ascultă glasul rugăciunilor mele“.
14. Psalmul 29.2: „Dați Domnului gloria cuvenită Numelui Său! Închinați-vă înaintea Domnului îmbrăcați cu podoabe sfinte!“
15. Psalmul 31.19: „O, cât de mare este bunătatea Ta, pe care o păstrezi pentru cei care se tem de Tine și pe care o arăți celor care se încred în Tine, în fața fiilor oamenilor!“
16. Psalmul 32.11: „Neprihăniților, bucurați-vă în Domnul și veseliți-vă! Scoateți strigăte de bucurie, toți cei cu inima fără prihană!“
17. Psalmul 33.1: „Neprihăniților, bucurați-vă în Domnul! Oamenilor fără prihană le stă bine cântarea de laudă“.
18. Psalmul 34.1: „Voi binecuvânta pe Domnul în orice vreme; lauda Lui va fi întotdeauna în gura mea“.
19. Psalmul 35.18: „Și eu Te voi lăuda în adunarea cea mare și Te voi slăvi în mijlocul unui popor mare la număr“.
20. Psalmul 35.27: „Să se bucure și să se veselească cei ce găsesc plăcere în nevinovăția mea și să zică neîncetat: «Mărit să fie Domnul, care vrea pacea robului Său!»“
21. Psalmul 35.28: „Și atunci limba mea va lăuda dreptatea Ta, în toate zilele va spune lauda Ta“.
22. Psalmul 40.3: „Mi-a pus în gură o cântare nouă, o laudă pentru Dumnezeul nostru. Mulți au văzut lucrul acesta, s-au temut și s-au încrezut în Domnul“.
23. Psalmul 42.11: „Pentru ce te mâhnești, suflete, și gemi înăuntrul meu? Nădăjduiește în Dumnezeu, pentru că iarăși Îl voi lăuda; El este mântuirea mea și Dumnezeul meu“.
24. Psalmul 44.8: „Noi, în fiecare zi, ne lăudăm cu Dumnezeu și pururea slăvim Numele Tău“.
25. Psalmul 47.1: „Bateți din palme, toate popoarele! Înălțați lui Dumnezeu strigăte de bucurie!“
26. Psalmul 47.6: „Cântați lui Dumnezeu, cântați! Cântați Împăratului nostru, cântați!“

27. Psalmul 48.1: „Mare este Domnul și lăudat de toți, în cetatea Dumnezeului nostru, pe muntele Lui cel sfânt“.
28. Psalmul 50.14: „Adu ca jertfă lui Dumnezeu mulțumiri și împlinește-ți promisiunile făcute Celui Preaînalt“.
29. Psalmul 50.23: „Cine aduce mulțumiri ca jertfă, acela Mă glorifică și celui ce veghează asupra căii lui, acelaia îi voi arăta mântuirea lui Dumnezeu“.
30. Psalmul 51.15: „Doamne, deschide-mi buzele, și gura mea va vesti lauda Ta“.
31. Psalmul 52.9: „Te voi lăuda întotdeauna, pentru că ai lucrat; și, în fața copiilor Tăi, voi nădăjdi în Numele Tău, pentru că este binevoitor“.
32. Psalmul 54.6: „Atunci Îți voi aduce jertfe de bunăvoie, voi lăuda Numele Tău, Doamne, pentru că este binevoitor“.
33. Psalmul 56.4: „Eu mă voi lăuda cu Dumnezeu, cu Cuvântul Lui. Mă încred în Dumnezeu și nu mă tem de nimic: ce pot să-mi facă niște oameni?“
34. Psalmul 56.10: „Eu mă voi lăuda cu Dumnezeu, cu Cuvântul Lui, da, mă voi lăuda cu Domnul, cu Cuvântul Lui“.
35. Psalmul 56.12: „Dumnezeule, trebuie să împlinesc promisiunile pe care Ți le-am făcut; Îți voi aduce jertfe de mulțumire“.
36. Psalmul 57.7: „Inima mea este tare, Dumnezeule, inima mea este tare; voi cânta, da, și voi suna din instrumentele mele“.
37. Psalmul 57.9: „Te voi lăuda printre popoare, Doamne! Te voi cânta printre neamuri“.
38. Psalmul 63.3: „Fiindcă bunătatea Ta prețuiește mai mult decât viața, de aceea buzele mele cântă laudele Tale“.
39. Psalmul 63.4: „Te voi binecuvânta dar toată viața mea și în Numele Tău îmi voi ridica mâinile“.
40. Psalmul 63.5: „Mi se satură sufletul ca de niște bucate grase și miezoase și gura mea Te laudă cu strigăte de bucurie pe buze“.
41. Psalmul 66.2: „Cântați glorie Numelui Său, măriți gloria Lui prin laudele voastre“.
42. Psalmul 66.8: „Binecuvântați, popoare, pe Dumnezeul nostru! Faceți să răsunе lauda Lui!“
43. Psalmul 67.3: „Te laudă popoarele, Dumnezeule, toate popoarele Te laudă“.
44. Psalmul 68.19: „Binecuvântat să fie Domnul, care zilnic ne poartă povara, Dumnezeu, mântuirea noastră“.
45. Psalmul 69.30: „Atunci voi lăuda Numele lui Dumnezeu prin cântări, și prin laude Îl voi preamări“.
46. Psalmul 71.8: „Să mi se umple gura de laudele Tale și-n fiecare zi să Te slăvească!“
47. Psalmul 71.14: „Și eu voi nădăjdi pururi, Te voi lăuda tot mai mult“.
48. Psalmul 74.21: „Să nu se întoarcă rușinat cel apăsător, ci nenorocitul și săracul să laude Numele Tău!“
49. Psalmul 79.13: „Și noi, poporul Tău, turma pășunii Tale, Te vom lăuda în veci și vom vesti din neam în neam laudele Tale“.
50. Psalmul 86.10: „Căci Tu ești mare și faci minuni, numai Tu ești Dumnezeu“.
51. Psalmul 92.1: „Frumos este să lăudăm pe Domnul și să mărim Numele Tău, Preaînalte!“

52. Psalmul 95.1,2: „Veniți să cântăm cu veselie Domnului și să strigăm de bucurie către Stânca mântuirii noastre. Să mergem înaintea Lui cu laude, să facem să răsunе cântece în cinstea Lui!“
53. Psalmul 100.1-4: „Strigați de bucurie către Domnul, toți locuitorii pământului! Slujiți Domnului cu bucurie, veniți cu veselie înaintea Lui. Să știți că Domnul este Dumnezeu! El ne-a făcut, ai Lui suntem: noi suntem poporul Lui și turma pășunii Lui. Intrați cu laude pe porțile Lui, intrați cu cântări în curțile Lui! Lăudați-L și binecuvântați-I Numele!“
54. Psalmul 103.1,2: „Binecuvântează, suflete, pe Domnul, și tot ce este în mine să binecuvânteze Numele Lui cel sfânt! Binecuvântează, suflete, pe Domnul și nu uita nici una din binefacerile Lui!“
55. Psalmul 105.1,2: „Lăudați pe Domnul, chemați Numele Lui! Faceți cunoscut printre popoare isprăvile Lui! Cântați, cântați în cinstea Lui! Vorbiți despre toate minunile Lui!“
56. Psalmul 106.2: „Cine va putea spune isprăvile mărețe ale Domnului? Cine va putea vesti toată lauda Lui?“
57. Psalmul 106.12: „Atunci ei au crezut în cuvintele Lui și au cântat laudele Lui!“
58. Psalmul 107.8: „O, de ar lăuda oamenii pe Domnul pentru bunătatea Lui și pentru minunile Lui față de fiii oamenilor!“
59. Psalmul 113.3: „De la răsăritul soarelui până la apusul lui fie Numele Domnului lăudat!“
60. Psalmul 116.17: „Îți voi aduce o jertfă de mulțumire și voi chema Numele Domnului!“
61. Psalmul 119.171: „Buzele mele să vestească lauda Ta, pentru că Tu mă înveți orânduiri Tale“.
62. Psalmul 134.2: „Ridicați-vă mâinile spre sfântul locaș și binecuvântați pe Domnul!“
63. Psalmul 138.1: „Te laud din toată inima, cânt laudele Tale înaintea dumnezeilor“.
64. Psalmul 145.1-3: „Te voi înălța, Dumnezeule, Împăratul meu, și voi binecuvânta Numele Tău în veci de veci. În fiecare zi Te voi binecuvânta și voi lăuda Numele Tău în veci de veci. Mare este Domnul și foarte vrednic de laudă, și mărima Lui este nepătrunsă“.
65. Psalmul 145.21: „Gura mea să vestească lauda Domnului și orice făptură să binecuvânteze Numele Lui cel sfânt în veci de veci!“
66. Psalmul 147.1: „Lăudați pe Domnul! Căci este frumos să lăudăm pe Dumnezeul nostru, pentru că este plăcut și se cuvine să-L lăudăm“.
67. Psalmul 147.7: „Cântați Domnului cu mulțumiri, lăudați pe Dumnezeul nostru cu harfă!“
68. Psalmul 149.1: „Lăudați pe Domnul! Cântați Domnului o cântare nouă, cântați laudele Lui în adunarea credincioșilor Lui!“
69. Psalmul 150.1,2: „Lăudați pe Domnul! Lăudați pe Dumnezeu în locașul Lui cel sfânt, lăudați-L în întinderea cerului, unde se arată puterea Lui! Lăudați-L pentru isprăvile Lui cele mari, lăudați-L după mărima Lui nemărginită!“
70. Psalmul 150.6: „Tot ce are suflare să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul!“

71. Isaia 25.1: „Doamne, Tu ești Dumnezeuul meu; pe Tine Te voi înălța! Laud Numele Tău, pentru că ai făcut lucruri minunate; planurile Tale făcute mai dinainte s-au împlinit cu credincioșie“.
72. Iona 2.9: „Eu însă Îți voi aduce jertfe cu un strigăt de mulțumire, voi împlini promisiunile pe care le-am făcut. Mântuirea vine de la Domnul“.
73. Luca 17.15,16: „Unul din ei, când s-a văzut vindecat, s-a întors, slăvind pe Dumnezeu cu glas tare. S-a aruncat cu fața la pământ la picioarele lui Isus și I-a mulțumit. Era samaritean“.
74. Luca 18.43: „Numaidecât orbul și-a căpătat vederea și a mers după Isus, slăvind pe Dumnezeu. Tot poporul, când a văzut cele întâmplate, a dat laudă lui Dumnezeu“.
75. Luca 19.37,38: „Și când S-a apropiat de Ierusalim, spre coborâșul muntelui Măslinilor, toată mulțimea ucenicilor, plină de bucurie, a început să laude pe Dumnezeu cu glas tare pentru toate minunile pe care le văzuseră. Ei ziceau: «Binecuvântat este Împăratul care vine în Numele Domnului! Pace în cer și glorie în locurile preaînalte!“
76. Luca 24.53: „Și tot timpul ei stăteau în templu și laudau și binecuvântau pe Dumnezeu“.
77. Fapte 2.46,47: „Toți împreună erau nelipsiți de la templu în fiecare zi, frângeau pâinea acasă și luau hrana cu bucurie și curăție de inimă. Ei laudau pe Dumnezeu și erau plăcuți înaintea întregului popor. Și Domnul adăuga în fiecare zi la numărul lor pe cei care erau mântuiți“.
78. Fapte 3.8: „Dintr-o săritură a fost în picioare și a început să umble. A intrat cu ei în templu, umblând, sărind și laudând pe Dumnezeu“.
79. Fapte 16.25: „Pe la miezul nopții, Pavel și Sila se rugau și cântau cântări de laudă lui Dumnezeu; iar cei închiși îi ascultau“.
80. 1 Corinteni 14.15,16: „Ce este de făcut atunci? Mă voi ruga cu duhul, dar mă voi ruga și cu mintea; voi cânta cu duhul, dar voi cânta și cu mintea. Altfel, dacă aduci mulțumiri cu duhul, cum va răspunde «Amin» la mulțumirile pe care le aduci tu cel lipsit de daruri, când el nu știe ce spui?“
81. 1 Corinteni 15.57: „Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Hristos!“
82. 2 Corinteni 2.14: „Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne poartă întotdeauna cu carul Lui de biruință în Hristos și care răspândește prin noi în orice loc mireasma cunoștinței Lui“.
83. 2 Corinteni 9.15: „Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu pentru darul Lui nespus de mare!“
84. 2 Corinteni 10.17: „Oricine se laudă, să se laude în Domnul“.
85. Efeseni 5.4: „Să nu se audă nici cuvinte porcoase, nici vorbe nechibzuite, nici glume proaste, care nu sunt cuviincioase; ci mai degrabă cuvinte de mulțumire“.
86. Efeseni 5.19,20: „Vorbiți între voi cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești și cântați și aduceți din toată inima laudă Domnului. Mulțumiți întotdeauna lui Dumnezeu Tatăl pentru toate lucrurile, în Numele Domnului nostru Isus Hristos“.
87. Filipeni 4.4: „Bucurați-vă întotdeauna în Domnul! Iarăși zic: Bucurați-vă!“
88. Filipeni 4.6: „Nu vă îngrijorați de nimic; ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri“.
89. Coloseni 1.12: „Mulțumind Tatălui, care v-a învrednicit să aveți parte de moștenirea sfinților, în lumină“.

90. Coloseni 2.7: „Fiind înrădăcinați și zidiți în El, întăriți prin credință, după învățăturile care v-au fost date, și sporind în ea cu mulțumiri către Dumnezeu“.
91. Coloseni 3.15: „Pacea lui Hristos, la care ați fost chemați, ca să alcătuiți un singur trup, să stăpânească în inimile voastre și fiți recunoscători“.
92. Coloseni 4.2: „Stăruți în rugăciune, vegheați în ea cu mulțumiri“.
93. 1 Tesaloniceni 5.18: „Mulțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile; pentru că aceasta este voia lui Dumnezeu, în Hristos Isus, cu privire la voi“.
94. 1 Timotei 4.4: „Pentru că orice făptură a lui Dumnezeu este bună: și nimic nu este de lepădat, dacă se ia cu mulțumiri“.
95. 2 Timotei 3.1,2: „În zilele din urmă vor fi vremuri grele. Pentru că oamenii vor fi ... nemulțumitori ...“
96. Evrei 13.15: „Prin El, să aducem întotdeauna lui Dumnezeu o jertfă de laudă, adică rodul buzelor care mărturisesc Numele Lui“.
97. 1 Petru 2.9: „Voi însă sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor pe care Dumnezeu Și l-a câștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui care v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată“.
98. 1 Petru 4.11: „Dacă vorbește cineva, să vorbească cuvintele lui Dumnezeu. Dacă slujește cineva, să slujească după puterea pe care i-o dă Dumnezeu: pentru ca în toate lucrurile să fie slăvit Dumnezeu prin Isus Hristos, a căruia este gloria și puterea în vecii vecilor! Amin“.
99. Apocalipsa 19.1: „După aceea, am auzit în cer ca un glas puternic de mulțime multă, care zicea: «Aleluia! A Domnului Dumnezeului nostru este mântuirea, gloria, cinstea și puterea!“
100. Apocalipsa 19.5: „Și din scaunul de domnie a ieșit un glas care zicea: «Lăudați pe Dumnezeul nostru, toți robii Lui, voi care vă temeți de El, mici și mari!“

Capitolul 9

Cum să trăim cu „Aleluia“

Acum câțiva ani am fost într-o campanie cu pastorul A. E. Wunder. Într-o zi fratele Wunder a fost condus de Dumnezeu să cumpere de mâncare pentru un pastor tânăr, care deschisese o lucrare de pionierat într-o zonă neevanghelizată.

Când a ajuns la casa pastorului, i-a auzit rugându-se. A ascultat un moment când a pășit pe poarta din față. Tânăra soție se ruga pentru mâncare.

Cum fratele Wunder era încărcat cu cutii de mâncare, pur și simplu a dat buzna pe ușa din față și a exclamat: „Puteți să vă ridicați, dragii mei, răspunsul a sosit; am adus mâncarea“.

Oamenii s-au ridicat și s-au bucurat că Dumnezeu în adevăr a răspuns rugăciunilor lor.

În timp ce tânăra soție pregătea mâncarea, fratele Wunder a observat că ea arăta foarte deprimată ori de câte ori se apropia de frigider.

„Soră“, a zis el, „pari deprimată ori de câte ori te apropii de frigiderul acela. De ce?“

„Nu mi-am dat seama că arăt deprimată“, a replicat ea, „dar cred că este din cauză că frigiderul acesta a fost adesea gol atunci când aveam nevoie de mâncare pentru copiii mei“.

Fratele Wunder s-a simțit călăuzit de Dumnezeu să arunce o provocare credinței ei. „Soră, eu cred că dacă vei striga «aleluia» la frigiderul acela ori de câte ori treci pe lângă el, Dumnezeu va răspunde și va umple acel frigider și-l va ține plin pentru tine“.

Tânăra soție l-a privit cu uimire. Părea ridicol.

Fratele Wunder a spus: „Părea o prostie ca israeliții să înconjoare Ierihonul strigând, ca să vadă acele ziduri căzând. Dar ei au strigat totuși, și zidurile au căzut. Era ridicol ca Iosafat să pună cântăreții să meargă înainte, cântând și laudând pe Dumnezeu, în fața a trei armate mari. Dar lui Dumnezeu I-a plăcut și le-a dat o mare victorie și eliberare în ziua aceea. Era ciudat ca Pavel și Sila să-L laude pe Dumnezeu la miezul nopții în acea închisoare veche și murdară, dar Dumnezeu a răspuns și a trimis cutremurul și eliberarea. Așa că, soră, eu cred că Dumnezeu îți va răspunde dacă vei zice «aleluia» ori de câte ori treci pe lângă frigider!“

Doamna îl respecta pe fratele Wunder ca pe un adevărat om al lui Dumnezeu, așa că a început să spună încet «aleluia» ori de câte ori trecea pe lângă frigider. În scurt timp, binecuvântarea acestei experiențe a fost atât de mare, încât a început să strige tare: „Aleluia!“

Câteva zile mai târziu, fratele Wunder s-a întors să vadă ce mai fac. Tânărul cuplu l-a văzut venind și l-a întâmpinat la poartă cu un sănătos «Aleluia».

Apoi soția i-a povestit. „Am început să strig «aleluia» ori de câte ori treceam pe lângă frigider. Și Domnul a mișcat pe un om nemântuit din orașul acesta să ne aducă tot felul de alimente înghețate care se țin în frigider. E pur și simplu plin până la refuz“.

Câteva luni mai târziu, l-am văzut pe fratele Wunder din nou și l-am întrebat de tânărul pastor și familia lui.

„I-am văzut de curând“, a spus pastorul Wunder. „Tânăra soție încă Îl mai laudă pe Dumnezeu și strigă «aleluia» la frigider, și Dumnezeu îl menține plin!“

Aceasta este **îndrăzneala credinței**. Vreau să fiu îndrăzneț, chiar și în a-L lăuda pe Dumnezeu. Îndrăzneala de a-L lăuda dovedește îndrăzneala credinței.

Am relatat aceasta cu diferite ocazii. A inspirat pe alții să înceapă să strige «aleluia» la barierele și obstacolele lor.

Este ceva magic legat de cuvântul „aleluia“? Bineînțeles că nu. Dar Dumnezeu răspunde credinței. Strigând aleluia sau laudându-L în alte feluri arată credința noastră autentică în resursele dragostei Lui.

Domnul locuiește în mijlocul laudelor lui Israel (Psalmul 22.3). Dumnezeu trăiește, locuiește, Se manifestă ca răspuns la laudele noastre îndrăznețe.

Pot să strig aleluia chiar și în fața împotrivirii, a bolii, a descurajării și a nevoilor. Am încercat aceasta și știu că merge!

Cinci motive pentru

RIDICAREA MÂINILOR ÎN LAUDĂ

O modalitate de a-L lăuda pe Dumnezeu cu îndrăzneală este prin ridicarea mâinilor noastre spre El. Deși acest mod deosebit de închinare poate părea ciudat pentru unii, există destule argumente biblice pentru această practică. Iată cinci motive pentru care ar trebui să ne ridicăm mâinile în laudă:

1. **Ridicarea mâinilor reprezintă un mod scripturistic de a exprima mulțumirea către Dumnezeu:** „Fiindcă bunătatea Ta prețuiește mai mult decât viața, de aceea buzele mele cântă laudele Tale. Te voi binecuvânta

- dar toată viața mea și în Numele Tău îmi voi ridica mâinile*“ (Psalmul 63.3,4).
2. **Ridicarea mâinilor este un mod potrivit de a ne închina lui Dumnezeu în biserică.** Știu că în închinarea publică totul trebuie făcut *„în chip cuviincios și cu rânduială*“ (1 Corinteni 14.40); dar nu este nimic necuviincios în a-L lăuda pe Domnul Isus în biserică prin ridicarea mâinilor mele! *„Ridicați-vă mâinile în sfântul locaș și binecuvântați pe Domnul!*“ (Psalmul 134.2).
 3. **Este voia lui Dumnezeu să ne închinăm în acest fel.** Rânduiala omului în religie este adesea ceremonială, cu ritualuri și după tradiția omenească. Dar rânduiala lui Dumnezeu în închinare este viață, libertate și ridicare a mâinilor! *„Vreau dar ca bărbații să se roage în orice loc și să ridice spre cer mâini curate, fără mânie și fără îndoieli*“ (1 Timotei 2.8).
 4. **Ridicarea mâinilor este un mod simbolic de a exprima închinarea care se înalță:** *„Ca tămâia să fie rugăciunea mea înaintea Ta, și ca jertfa de seară să fie ridicarea mâinilor mele!*“ (Psalmul 141.2).
 5. **Ridicarea mâinilor este un mod de a exprima setea spirituală:** *„Îmi întind mâinile spre Tine; îmi suspină sufletul după Tine, ca un pământ uscat*“ (Psalmul 143.6).

Capitolul 10

Aventuri în laudă

Iată câteva mărturii ale unor prieteni care au încercat să trăiască viața de laudă și au văzut că este glorios de practică.

Doamna Jane Terry din Orlando, Florida, are o frumoasă mărturie despre un eveniment recent din viața ei:

„Azi dimineață am intrat în bucătărie să pregătesc micul dejun. Când am deschis frigiderul, totul era dezghețat! Am pus mâinile pe frigider și m-am rugat cu voce tare. Cei doi copii ai mei au venit și m-au urmărit cu interes, curioși să vadă ce reacție voi avea în fața acestei «catastrofe majore».

La micul dejun am mulțumit lui Dumnezeu și L-am lăudat.

Mai târziu, tot felul de gânduri au început să-mi vină în minte, cum ar fi: «Îți trebuie un frigider nou; vinde mașina și cumpără un frigider nou; du-te la vecina și roag-o să sune un depanator; du-te la magazin și cumpără un frigider pe credit». Cu fiecare gând de acest fel, a început să mă doară capul. M-am rugat ca, dacă este voia lui Dumnezeu să vând mașina și să cumpăr un frigider nou, să-mi spună El unde să mă duc. Așa că m-am îmbrăcat și am continuat să-I mulțumesc și să-L laud pe Dumnezeu cu voce tare. Apoi am citit Psalmii de la 26 la 30 cu voce tare și L-am lăudat pe Dumnezeu cu mâinile ridicate, adorându-L cu adevărat și fiind recunoscătoare, știind că am biruința Domnului Isus Hristos, indiferent cum ar fi situația.

Tocmai vroiam să ies pe ușă, când Domnul mi-a sugerat să mă mai uit o dată la frigider. Așa am făcut. Și ce să vezi, mergea foarte bine! Lăudat să fie Domnul!“

Adesea este necesar să stăm tari împotriva adversarului în Numele Domnului Isus, după care să intrăm în laudă pentru biruința Domnului nostru.

Doamna Pat Cruse din Renton, Washington, a avut experiența unei duble victorii spirituale. Ea a simțit că sursa împotrivirii era satanică și l-a mustrat pe Satan și L-a lăudat pe Dumnezeu. Înțelept este creștinul care discernе că problema lui este de origine satanică și apoi face apel la puterea laudei împotriva diavolului. Iată mărturia ei:

„Într-o zi partea din spate a capului a început să-mi pulseze aproape de gât. Mai aveam de lucru câteva ore și apoi trebuia să aștept niște rude de-ale mele la aeroport. Când am ajuns la aeroport, simțeam că-mi plesnește capul de durere. În mai multe rânduri l-am mustrat pe Satan și L-am lăudat pe Dumnezeu. În tot acest timp durerea a continuat să crească în intensitate, cu perioade de amețeală. Aproape că nu mai eram în stare să conduc spre casă, dar Domnul era Însoțitorul meu. Când am ajuns acasă am sunat la biserică, și un frate drag împreună cu pastorul s-au învoit să se roage pentru vindecarea mea. Durerea nemiloasă a revenit cu și mai mare furie. Ajunsesem la exasperare din cauza atacului nerușinat al lui Satan după ce cerusem vindecarea mea. Am găsit remediile bazate pe laudă ale fratelui Gossett și am început să le citesc. Nu le-am citit încet; le-am citit așa de tare că răsunau pereții. A fost foarte dureros – cu tot zgomotul și efortul acela! Mi-am ridicat mâinile și am cântat tare «Eliberează-mi duhul ca să mă închin Ție», «Aleluia» și «Voi lăuda pe Domnul în orice vreme». Durerea ascuțită a trecut. Aleluia! Durerea a continuat să scadă până a dispărut complet și laudele mele s-au transformat în «Mulțumesc, mulțumesc, Doamne Isuse!» Dumnezeu a locuit în mijlocul laudelor mele și mi-a adus vindecarea. Lăudat să fie Dumnezeu, îndurarea Lui ține în veac!“

Domnișoara Ruth Weber din Red Deer, Alberta, mărturisește:

„Eram în vacanța de vară și vroiam să-i vizitez pe frații și surorile mele din Ontario. Când m-am dus la gara din Toronto, am aflat că mai aveam două ore și jumătate până la plecarea trenului. Eram singură și așteptam, când mi-am deschis geanta și am văzut că nu mai am portofelul. Știam unde îl lăsasem: la hotel, într-o cabină telefonică, unde dădusem un telefon. Mîntea mea a intrat în panică, dar inima mea Îl lăuda pe Dumnezeu – ceva complet nou pentru mine. Învățam să laud în orice împrejurare.

Mă gândeam la faptul că nu mai aveam nici un ban, nici cărți de credit, nici acte, totul era în portofel. Totuși lauda aceea a continuat. M-am întors la hotel și mi-am găsit portofelul în siguranță împreună cu cei de la serviciul de pază al hotelului. Când le-am mulțumit, au spus: «Nu ne mulțumi nouă. Un oaspete al hotelului l-a adus și apoi a plecat».

I-am mulțumit mult lui Dumnezeu pentru o experiență ca aceasta. Când L-am întrebat pe Dumnezeu ce a încercat să mă învețe, mi-a venit îndată gândul: «Ai încredere în Mine; Eu voi avea grijă de tine». Cât L-am lăudat pentru această experiență! Mi-a întărit mult credința și m-a făcut să mă încred și mai mult în El.

«Mulțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile, pentru că aceasta este voia lui Dumnezeu, în Hristos Isus, cu privire la voi» (1 Tesaloniceni 5.18)“.

Doamna Linda J. Dunford, care locuia cu soțul ei în Germania, ne povestește cum a pus în practică principiul laudei:

„În timpul iernii, într-o sâmbătă, soțul meu se pregătea să plece într-un oraș din Bavaria pentru o săptămână de școală. Cum îi plăcea foarte mult să schieze, dar nu prea avea ocazii să facă aceasta, am hotărât să plece sâmbăta devreme și să schieze în week-end. Și-a planificat de asemenea să folosească acel timp pentru o mini-părtășie intimă cu Domnul.

Ne-am sculat devreme și-am pregătit mașina. Apoi au început problemele. Întâi o problemă cu carburatorul, apoi o problemă cu radiatorul. Apoi motorul a pornit, dar când a apăsat pe accelerator s-a oprit. Pe la ora două după-amiază, carburatorul mergea, radiatorul era reparat, dar mașina tot nu mergea. Soțul meu avea de făcut un drum de șapte ore și era deja târziu, așa că a spus că va duce mașina în garaj. Eu am intrat în casă și am început să fac curat în bucătărie. Eram supărată la gândul că cel rău încerca să-l oprească pe soțul meu să plece în week-end. Atunci am strigat: «Voi, duhuri rele, în Numele Domnului Isus Hristos vă poruncesc să vă luați mâinile de pe mașină și să-l lăsați pe soțul meu să plece!» Am auzit o voce mică spunând: «Hi, hi, n-o să meargă». Atunci am zis: «Ba o să meargă, pentru că este în Numele Domnului Isus și tu trebuie să te supui!» În mai puțin de 5 minute soțul meu a intrat și a spus:

- Plec.
- Unde? La garaj?
- Nu, în Bavaria. Mașina merge foarte bine acum.

Există o putere minunată în Numele Lui. De multe ori Domnul mă uimește cu ceea ce face atunci când mă îndrept spre El cu credință“.

Ce ați face dacă ați primi un telefon după miezul nopții care v-ar informa că fiul dumneavoastră și-a pierdut viața într-un accident?

Această experiență reală a trăit-o doamna Jean King din South Edmonton, Alberta, în vara anului 1971. Reacția normală a unei mame în această situație ar fi să intre în panică. Dar iată ce a făcut doamna King:

„Am căzut în genunchi și am spus acest verset: «*Voi fi plin de încredere și nu mă voi teme de nimic*» (Isaia 12.2). N-am putut să spun mai mult. Duhul Sfânt m-a ajutat totuși să-L laud pe Dumnezeu timp de aproape o oră.

Ce se întâmplase? Fiul meu fusese în acel accident îngrozitor pe motocicletă lui, mergând pe autostradă la ora 11 noaptea. Ploua așa de tare că el și prietenii lui a trebuit să se oprească într-un garaj și să aștepte să mai treacă ploaia; apoi au pornit din nou, neștiind că la mică distanță înaintea lor era o mașină oprită în mijlocul autostrăzii, fără nici un fel de lumini sau semnale de avertizare. Fiul meu mergea pe mijlocul autostrăzii, iar prietenii lui în stânga și în dreapta lui. Prietenii lui au avut loc să ocolească mașina, dar el a lovit-o la șizeci de mile pe oră. A avut maxilarul fracturat în trei locuri, câțiva dinți scoși, glezna fracturată și o fractură craniană.

Cu puțin timp înainte de accident, Duhul Domnului mă înștiințase că Larry avea nevoie de rugăciunile mele pentru protecție. Apoi am aflat de accident. La spital, inima lui Larry a încetat să mai bată, dar doctorii și asistentele s-au ocupat de el și i-au dat adrenalină, și inima a pornit din nou. În timpul acela eu Îl laudam pe Dumnezeu. Vă puteți imagina bucuria mea când am aflat că Larry trăiește! Era în spitalul din Edson, dar Dumnezeu știa că nu pot ajunge acolo, așa că din nou a făcut o minune și Larry a fost mutat la spitalul din Edmonton. În fiecare zi, pe când mergeam cu soțul meu la spital ca să-l vedem, Domnul îmi păstra credința tare prin lauda Lui, și de fiecare dată vedeam o îmbunătățire în starea lui Larry. Într-o săptămână a fost acasă și s-a refăcut foarte bine.

Mă bucur nespus de mult că Domnul a preluat controlul și m-a ajutat să-L laud fără încetare până a terminat tot ce a avut de făcut. Nu-i așa că Domnul nostru este minunat?

Sunt adânc recunoscătoare că El a locuit în mijlocul laudelor mele în favoarea fiului meu Larry și l-a adus din nou la viață prin puterea Lui nemaipomenită.

Medicina a afirmat recent că un corp omenesc nu poate supraviețui cu arsuri mai mari de patruzeci la sută din suprafața lui. Dar avem aici mărturia domnului George Godkin din Turner Valley, Alberta, care a avut arsuri adânci și extinse pe o suprafață de peste șaiszeci și cinci la sută din corpul său.

„Pe data de 7 ianuarie 1948, s-a produs o fisură în conducta de gaz care intra în casa noastră și gazul a pătruns în bucătărie și s-a aprins de la cuptor. Eram la subsol când s-a produs explozia și am fost nevoit să alerg prin focul din bucătărie ca să ies din casă. Când am ajuns afară, soția mea mi-a spus că fetița noastră în vârstă de șase săptămâni era în casă. Am alergat imediat înapoi în infern și am scos-o de acolo.

În urma acestor treceri repetate prin foc, am suferit arsuri grave, extinse pe o suprafață de peste șaiszeci și cinci la sută din corpul meu. Până și urechile mele mi-au fost arse complet. La vremea aceea medicina susținea că un corp omenesc nu poate supraviețui cu arsuri mai mari de patruzeci la sută din suprafața lui. Dar Domnul nostru cel îndurător a găsit cu cale să-mi salveze viața, să-mi ofere o călătorie fantastică în lumea spirituală și să mă învețe să îndur durerea fizică laudându-L pe El.

Dacă creștinii ar pune în practică acest remediu de a-L lauda pe Domnul când trec prin dureri fizice, ar vedea că durerea intensă le-ar fi ușurată în timp ce-L laudă pe Dumnezeu.

Acum pot să înțeleg cum au reușit Petru, Pavel și alții să-L laude pe Domnul când erau în închisoare cu spatele brăzdat de bice și nuiete.

Mi-am format obiceiul de a-L lauda pe Domnul în orice împrejurare și atunci când moartea va veni peste acest trup pământesc al meu, voi părăsi această lume laudându-L pe Domnul nostru“.

Necazul vine și ne vizitează pe toți. Este lauda o reacție a creștinului când pierde pe cineva drag?

Doamna Mary Flower din Chilliwack, British Columbia, ne relatează experiența pe care a trăit-o la pierderea celor dragi ei și cum lauda către Dumnezeu a fost un izvor de mare mângâiere pentru ea:

„Mă bucur să împărtășesc mărturia biruinței mele prin laudă. Uneori când Îl laud pe Domnul timp de jumătate de oră, experimentez curățire, învioreare și vindecare. Cuvântul lui Dumnezeu este demn de încredere și adevărat, asigurându-ne că Domnul locuiește într-adevăr în mijlocul laudelor noastre.

Dacă Îi construiesc o casă a laudei, aceasta Îi va atrage atenția și El va onora Cuvântul Său și va intra în ea. Aleluia!

Am fost deplin convinsă de lucrul acesta când iubita mea mamă a plecat acasă la Domnul în glorie. În mod natural ar fi trebuit să fiu foarte îndurerată și plină de tristețe; dar auzisem mesajul despre laudă și cum poate aduce ea eliberarea, așa că am început să-L laud pe Dumnezeu și am continuat până am trecut dincolo de adâncă vale a durerii. Cât timp L-am laudat pe Domnul, am fost îmbrăcată cu haina de laudă în locul duhului de apăsare.

La fel, când singura mea fiică a plecat la Domnul, ar fi trebuit să fie o durere foarte adâncă pentru mine; dar în timp ce stăteam în capelă, ploaia prezenței Lui a coborât peste mine și m-a umplut de bucurie.

Domnul este atât de minunat și Îi place să-Și reverse gloria peste cei care sunt cu adevărat copiii Săi născuți din nou, plini de Duhul Sfânt, închinători adevărați.

Știi de asemenea că Satan nu poate suporta să ne audă laudându-L pe Domnul Isus. Dar puterile întunericului sunt alungate când Îl laudăm și Îl înălțăm pe Domnul Isus. A Lui fie toată gloria! Amin!“

Deci vedeți, este putere în laudă! Lauda către Dumnezeu pentru orice este cheia unei vieți creștine fericite și biruitoare. William Law a scris această formulă pentru fericire:

„Cea mai scurtă și mai sigură cale către fericire este aceasta:

Faceți-vă o regulă din a-I mulțumi și a-L lăuda pe Dumnezeu pentru tot ce vi se întâmplă, pentru că este cert că, orice aparentă calamitate ar veni asupra voastră, dacă Îi mulțumiți și Îl lăudați pe Dumnezeu pentru ea, o veți transforma într-o binecuvântare“.

Îi mulțumești lui Dumnezeu pentru lucrurile neplăcute la fel ca și pentru cele plăcute care vin pe calea ta? Plângerea te trage în jos în întunericul disperării. Lauda te ridică în lumina glorioasă a prezenței lui Dumnezeu. Lauda te poate ridica deasupra împrejurărilor.

Când psalmistul David nu vedea un prezent prea plăcut, Îi mulțumea lui Dumnezeu pentru binecuvântările din trecut. L-ai lăudat pe Dumnezeu de curând pentru toate binefacerile Lui trecute?

Este putere în laudă! Deci, ascultați de porunca biblică: „*Mulțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile*“ (1 Tesaloniceni 5.18).

Aveți puterea de a decide fie să fiți un creștin nemulțumit, învins, fie să fiți un creștin mulțumitor și triumfător. Trebuie să luați o decizie! O, prietene, decide-te să-L lauzi pe Dumnezeu pentru toate – plăcute sau neplăcute. Începe o viață de laudă, și începe-o chiar ACUM!

Laudă-L pe Domnul orice ar fi!

„*Lauda Lui va fi întotdeauna în gura mea*“ (Psalmul 34.1).

1. Simți bucuria Domnului în inima ta? Laudă-L pe Domnul! Sau simți un gol înăuntru, sau chiar mai rău, ești deprimat? Laudă-L pe Domnul orice ar fi! Ni s-a poruncit „*să aducem întotdeauna lui Dumnezeu o jertfă de laudă*“ (Evrei 13.15). „Jertfa de laudă“ înseamnă să-L lauzi pe Domnul orice ar fi, mai ales când nu ești dispus!

2. Sunt toți copiii tăi mântuiți? Laudă-L pe Domnul! Sau unii mai umblă încă în păcat? Laudă-L pe Domnul orice ar fi! Dumnezeu îți promite că, prin credință, TOȚI cei din casa ta vor fi mântuiți (Fapte 16.31). Lăudându-L pe Domnul pentru mântuirea lor mai înainte să-i vezi mântuiți este dovada că tu crezi cu adevărat.

3. Sunt toate datoriile tale plătite la zi? Laudă-L pe Domnul! Sau ești confruntat cu probleme financiare? Laudă-L pe Domnul orice ar fi! Lauda face activă promisiunea lui Dumnezeu cu privire la împlinirea tuturor nevoilor tale. Laudă-L în timp ce spui: „*Dumnezeul meu să îngrijească acum de toate trebuințele mele*“ (Filipeni 4.19). Repetă aceasta de șapte ori. Apoi spune: „Mulțumesc, Tată, acum, pentru bogățiile Tale“.

4. Te bucuri de sănătate? Laudă-L pe Domnul! Sau ai probleme de sănătate? Laudă-L pe Domnul orice ar fi! Vindecarea se primește prin credință, iar lauda este limbajul credinței. „*Facă-ți-se după credința ta*“ (Matei 8.13).

5. Este vremea bună și pe placul tău? Laudă-L pe Domnul! Sau este vreme rea? Laudă-L pe Domnul orice ar fi! „*Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul: să ne bucurăm și să ne veselim în ea!*“ (Psalmul 118.24).

6. Ai prieteni adevărați care te încurajează când treci prin încercări? Atunci fii ca Pavel; când i-a văzut pe prietenii lui în timp ce era dus la închisoarea din Roma, „a mulțumit lui Dumnezeu și s-a îmbărbătat“ (Fapte 28.15). Dar poate că ai probleme cu oamenii, cu cei care ți se opun, te disprețuiesc sau te dezamăgesc. Laudă-L pe Domnul orice ar fi!

7. Laudă-L pe Domnul orice ar fi! De ce? *„Știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume, spre binele celor ce sunt chemați după planul Său“* (Romani 8.28). Nu pierde planul lui Dumnezeu, lăudându-L pe Domnul numai pentru lucrurile pe care le etichetezi ca fiind „binecuvântări“. Porunca Lui este: *„Mulțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile; pentru că aceasta este voia lui Dumnezeu, în Hristos Isus, cu privire la voi“* (1 Tesaloniceni 5.18).